Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 759
Vineri 4 august 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Vizita delegației de partid și guvernamentale a R.P. Romîne în Uniunea Sovietică

La depoul de locomotive „Moscova-Triaj"

Continuînd vizita în Uniunea Sovietică, membrii delegației de partid și guvernamentale condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, au fost și oaspeții muncitorilor de la depoul de locomotive „Moscova Triaj", unitate cu o glorioasă tradiție revoluționară. Delegația de partid și guvernamentală a fost întîmpinată cu dragostea frățească binecunoscută a oamenilor sovietici.

Tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer și ceilalți membri ai delegației au fost întîmpinați cu căldură de B. P. Beșcev, ministrul căilor de comunicații, I. A. Karpov, șeful căii ferate Moscova, E. E. Alekseev, șeful depoului, de muncitorii, tehnicienii și inginerii întreprinderii.

Etichetele cu noile prețuri reduse au atras încă din prima zi cumpărători la raionul de textile al magazinului cooperativei de consum din comuna Greaca, raionul Oltenița. Vînzătorul Tîrcă Vasile măsoară stofă pentru cumpărătorii Nenciu T. Vasile și Mițopol Ștefania, care sînt bucuroși de reducerile de prețuri prevăzute în recenta Hotărîre.

Răspunsul nostru stă în străduința de a munci cît mai bine

La Grabați, ziarele sosesc ceva mai tîrziu ca în alte localități bănățene. Dar aceasta nu i-a împiedicat pe lucrătorii și tehnicienii gospodăriei de stat de aici ca încă înainte de sosirea presei să ia cunoștință de recentele măsuri luate de partid și guvern în vederea unei noi îmbunătățiri a nivelului de trai al oamenilor muncii. Mulți din ei au ascultat de seara transmiterea la radio a Hotărîrii partidului și guvernului privind creșterea salariilor și reducerea prețurilor la unele bunuri de consum și la unele tarife. A doua zi, vestea s-a răspîndit în întreaga gospodărie.

Printre mulgătoarele care lucrează la una din fermele de vaci ale unității, vestea îmbucurătoare a fost adusă de tovarășa Weismuller Ecaterina. Încă înainte de a începe lucrul, ea și-a informat tovarășele sale de muncă despre cele cuprinse în Hotărîre. Apoi, după încheierea primei părți a programului de dimineață, Weismuller Ecaterina, Todea Ana, Panait Maria și celelalte mulgătoare care lucrează aici s-au adunat în jurul medicului veterinar, Dabija Vasile. Acesta le-a vorbit mai pe larg despre cuprinsul Hotărîrii.

— Vedeți, le-a spus, între altele, tov. Dabija, pe măsură ce oamenii muncii obțin noi succese în dezvoltarea economiei socialiste, partidul și guvernul vin cu noi hotărîri menite să îmbunătățească nivelul de viață al celor ce muncesc. S-au redus prețurile la o serie de produse industriale și la unele tarife. La unele produse, ca articolele electro-casnice, bunăoară, reducerile ajung pînă la 40 la sută; la mașinile de cusut fabricate în țară prețurile o să fie mai mici cu 15 la sută...

— Ce bine, intră în vorbă una dintre mulgătoare. De mult mă gîndeam să-mi iau o astfel de mașină. Acum o să-mi fie mai ușor.

— Și eu am acest gînd, spune tovarășa Todea. O mașină de cusut e binevenită în casa unei gospodine.

Arătîndu-și bucuria față de noua dovadă a grijii neabătute pe care partidul și guvernul o poartă creșterii necontenite a nivelului de trai al oamenilor muncii, tovarășele respective și-au exprimat în același timp hotărîrea de a depune eforturi sporite pentru îndeplinirea angajamentelor luate în producție. Sînt angajamente mari, dar, avînd în vedere posibilitățile gospodăriei și rîvna și priceperea cu care lucrează mulgătoarele de aici, pe deplin realizabile. Tovarășa Weismuller Ecaterina, bunăoară, luptă ca să obțină în acest an o producție de 6.000 de litri de lapte, de la fiecare din cele 10 vaci pe care le are în grijă. Tovarășa Todea și-a propus ca obiectiv să obțină în medie cîte 5.500 litri lapte pe cap de vacă furajată. Spre realizarea unei producții de 5.500 de litri, țintește și tov. Panait Maria. Angajamente asemănătoare și-au luat și alte mulgătoare care lucrează în acest sector. Realizarea lor va însemna mii de litri de lapte peste plan, va însemna contribuția mulgătoarelor din această gospodărie la întărirea măsurilor luate în vederea ridicării continue a nivelului de trai al oamenilor muncii.

★

Ca de obicei și în seara zilei de 29 iulie, a doua zi după apariția recentei Hotărîri a partidului și guvernului, șefii brigăzilor de cîmp și de tractoare de la secția I a gospodăriei de stat s-au adunat într-o scurtă ședință de lucru. Discuțiile sînt scurte și concise. Brigadierii informează pe șeful secției despre rezultatele obținute în muncă în ziua respectivă. Fiecare are ce raporta. In ziua aceea lucrul a fost și mai spornic ca de obicei. Brigada de mecanizatori condusă de comunistul Antonovici Severin, bunăoară, și-a depășit planul pe ziua respectivă cu 25 la sută. E urmată de cea a lui Furdui Avram, candidat de partid, apoi de brigada condusă de U.T.M.-istul Kolman Matei...

La sfîrșitul ședinței, cînd se face bilanțul realizărilor pe o etapă de lucru se constată că secția și-a îndeplinit planul la arăturile de vară în proporție de peste 70 la sută. Din 1.100 de ha prevăzute în plan au fost arate 800 de ha.

— In cîteva zile terminăm și restul de arături, ne spune șeful secției tov. Griebel Augustin. Noile măsuri luate de partid și guvern pentru ca traiul nostru să fie tot mai bun au însuflețit și mai mult în muncă pe mecanizatori și pe ceilalți lucrători din secția noastră. Răspunsul nostru stă în fapte, în străduința de a munci cît mai bine pentru a îndeplini și depăși sarcinile ce ne revin din documentele partidului.

Cu aceeași însuflețire se execută în cadrul secției, și celelalte lucrări — desțelenitul a 100 de ha, gunoitul terenului ce va fi însămînțat în toamnă...

In lumina sarcinilor trasate oamenilor muncii din agricultură de plenara C.C. al P.M.R. din 31 iunie — 1 iulie a.c., gospodăriei de stat din Grabați, de care aparține secția condusă de tov. Griebel, îi revin sarcini mari. Planul de producție pe 1962, la alcătuirea căruia se lucrează, prevede indici înalți pentru toate sectoarele. Pe ogoarele gospodăriei lupta pentru realizarea acestor indici se desfășoară încă de acum. Ea decurge sub semnul bucuriei și însuflețirii pe care recenta Hotărîre a partidului și guvernului le-a adus pretutindeni în orașele și satele țării.

V. BARBU

La arat

Mihai Ciobanu șeful brigăzii a 14-a de tractoare de la S.M.T. Podoleni, regiunea Bacău, se deșteptă în dimineața asta mai devreme decît ceilalți tovarăși ai lui. Se uită la ceas. Erau abia orele 4. Se gîndi că ar fi cazul să-i mai lase pe ceilalți să doarmă puțin. Apoi se răzgîndi. Se aflau doară în întrecere socialistă, în cinstea zilei de 23 August. Își luaseră angajamentul să termine cît mai repede de arat și însămînțat culturile furajere pe cele 60 de ha. planificate ale gospodăriei colective de aci, din Zănești.

La orele 4 și jumătate tractoriștii Ion Nedelcu, Vasile Nenea, Ion Popa și ceilalți terminau îngrijirile tehnice la tractoare. La orele 5 fix, ei intrau în brazdă, la arătură. Cu cîteva zile mai înainte căzuse o ploaie care înmuiase bine miriștea.

— Ei, să vedem cui îi revine azi fanionul roșu de fruntaș în întrecerea socialistă? îi îndemnă Mihai Ciobanu, șeful de brigadă.

Cînd tractoriștii se depărtară, pe tarlaua ce fusese recoltată cu vreo cîteva zile mai înainte și de pe care colectiviștii ridicaseră snopii de grîu se iviră mai mulți oameni ce se îndreptau grăbiți spre arie. Erau tinerii colectiviști Mircea Zabulic, Constantin Savin, Nicolae I. Apetrei, Maria I. Blaga și alți cîțiva, care se evidențiaseră în mod deosebit în timpul lucrărilor de seceriș.

Cîteva minute, ei urmăriră cu bucurie munca tractoriștilor, cercetînd cu luare aminte arătura adîncă. Apoi unul dintre ei, Mircea Zabulic, zise:

— Cai de oțel! Nu mîrțoage! Ia uitați-vă ce mai arătură!

— Apoi tractoriștii noștri sînt oameni vrednici și cu simț de răspundere, vorbi o fată măruntică. Lucica Munteanu. Merită să-i ospătăm cum trebuie, la rîndul nostru. Știți, adăugă ea, astăzi eu sînt de rînd cu servitul mîncării lor. O să le pregătesc o ciorbă de găină, o friptură și niște caș dulce.

Parcă ghicind cele spuse, tractoristul Ion Nedelcu care se apropia de marginea tarlalei, le făcu un semn de salut cu mîna; apoi scoase din brazdă plugul suspendat, întoarse și porni pe o nouă brazdă.

Era grăbit căci voia să fie și în ziua aceea cîștigătorul fanionului roșu de fruntaș.

J. AXINTE
corespondent

Însilozează porumb cu frunze de sfeclă

Membrii gospodăriei agricole colective „Dezrobirea" din comuna Ștefan cel Mare, raionul Corabia, regiunea Oltenia, au trecut de curînd la însilozarea porumbului amestecat cu frunze de sfeclă de zahăr. Înainte de începerea însilozării au fost luate măsuri pentru curățirea și văruirea celor 29 de gropi de siloz din anul trecut și repararea celor 2 tocători. În primăvara acestui an au mai fost săpate încă 24 gropi de siloz; avem în total 53 de gropi. In acest an se vor însiloza peste 2.500 tone de diferite furaje, cu circa 700 tone mai mult decît în anul trecut.

În primele zile, membrii gospodăriei au muncit cu elan reușind să însilozeze o cantitate de peste 500 tone.

Printre cei care au lucrat cu mult suflet se află tractoristul Toc Dumitru și brigadierul Stăvaru Stan.

În curînd, în gospodăria colectivă „Dezrobirea" va începe și însilozatul fînului de baltă cu porumb.

D. CUMPANAȘU
corespondent

ÎN RAIONUL CARACAL

Să fie grăbit ritmul treierișului

Cît cuprinde zarea, de la Olt pînă în apropierea Jiului, pe întinsele ogoare ale raionului Caracal n-ai să mai vezi tarla de orz, grîu și secară nerecoltată. Ca urmare a dotării S.M.T.-urilor cu noi mașini de recoltat, precum și a folosirii din plin a tuturor celorlalte mijloace și forțe de lucru, în vara aceasta, în raion campania de recoltare a păioaselor a durat mult mai puțin decît în anii din urmă. Acordîndu-se aceeași atenție și treierișului, în unele comune s-a reușit ca și această lucrare să se termine într-un timp cît mai scurt.

FAPTE DE BUNI GOSPODARI

Membrii gospodăriilor colective din Lăcusteni și Mirșani, întrebuințînd cu întreaga lor capacitate de lucru batozele, organizînd temeinic munca la arii au terminat de mai bine de o săptămînă treierișul. Paralel cu treierișul, mecanizatorii au lucrat intens, în special noaptea, și la executarea arăturilor adînci de vară. Pînă la începutul lunii august, în comuna Lăcusteni, se araseră 559 de ha, adică 71 la sută din suprafața planificată. Pe sfîrșite cu treierișul se găseau zilele trecute și colectiviștii din comuna Fărcașele. Deși nu i-au fost repartizate decît două batoze cu care a trebuit să treiere recolta de păioase de pe aproape 1.000 de ha, gospodăria colectivă din această comună, printr-o organizare exemplară a muncii la arii, a depășit zilnic cu mult viteza stabilită. Aceasta s-a datorat în mare măsură faptului că la arii a fost transportată din timp recolta, iar alimentarea batozelor s-a făcut (pe ariile electrificate sau iluminate) în permanență, atît ziua cît și noaptea, pe ambele părți.

În felul acesta, așa după cum spunea tov. Stanciu D-tru, președintele gospodăriei și o confirmau registrele de la batoze, aproape zi de zi la fiecare arie s-au treierat cîte 45.000—50.000 kg. de grîu.

Fără îndoială că un merit deosebit în această privință îl au mecanizatorii din brigada a 5-a a S.M.T. Caracal, condusă de Căroi Mihai, care au folosit cu maximum de randament batozele și au intervenit prompt cînd s-au ivit mici defecțiuni. Din primele zile de treieriș, concomitent cu această lucrare, autocamioanele și carele gospodăriei au transportat la baza de recepție cantitățile de grîu datorate statului pentru muncile executate de S.M.T. și în prezent se transportă cerealele contractate. O deosebită atenție acordă colectiviștii din Fărcașele și depozitării grîului care va fi repartizat membrilor, și îndeosebi al celui pentru sămînță. În acest scop ei au pregătit din vreme magaziile, iar grîul pentru sămînță îl selectează și îl înmagazinează separat.

TOATE BATOZELE SĂ LUCREZE DIN PLIN

Cu toate că în raionul Caracal există astfel de unități agricole cooperatiste care au dat toată atenția treierișului păioaselor, în general, pe raion, ritmul de executare a acestei lucrări este încă nesatisfăcător. Așa se face că în prezent sînt comune în care nu s-a treierat nici jumătate din recolta de grîu. Prin-

P. VĂRĂȘTEANU

(continuare în pag. 3-a)

Proiectul de Program al P.C.U.S. — expresie a năzuințelor întregii omeniri muncitoare

Pe drumul luminos al comunismului

Prof. G. OBREJAN
membru corespondent
al Academiei R.P.R.

Proiectul de Program al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care definește sarcinile și etapele principale ale construcției comunismului în U.R.S.S., prezintă o însemnătate deosebită nu numai pentru poporul sovietic ci pentru toate popoarele lumii. Construind comunismul în patria lui, poporul sovietic realizează în același timp o măreață sarcină internaționalistă. Comunismul îndeplinește misiunea istorică a izbăvirii tuturor oamenilor de inegalitatea socială, de toate formele asupririi și exploatării, de ororile războiului.

Sub îndrumarea partidului, în decurs de două decenii, în Uniunea Sovietică va fi creată baza tehnico-materială a comunismului. Industria Uniunii Sovietice va deveni cea mai perfecționată și cea mai puternică din lume din punct de vedere tehnic. Volumul producției industriale în următorii 10 ani va crește de două ori și jumătate iar în decurs de 20 de ani de cel puțin șase ori, lăsind cu mult în urmă actualul volum global al producției industriale a S.U.A.

Pentru satisfacerea deplină a nevoilor întregii populații și ale economiei naționale în ce privește produsele agricole, volumul total al producției agricole va spori în 10 ani de circa două ori și jumătate, iar în 20 de ani, de trei ori și jumătate. În acest fel, în Uniunea Sovietică se va asigura cel mai înalt nivel de trai în comparație cu orice țară a capitalismului.

În condițiile sistemului economic-socialist aplicarea științei devine un factor hotărîtor în creșterea puternică a forțelor de producție ale societății din care cauză partidul va acorda și în viitor o grijă deosebită dezvoltării științei și introducerii realizărilor ei în economia națională.

În afară de matematică, fizică, chimie, progrese importante se vor înregistra în dezvoltarea întregului complex al științelor biologice, în legătură cu necesitatea de a se rezolva cu succes unele probleme ale medicinii și ale dezvoltării continue a agriculturii.

Sînt convins că cel de-al treilea Program al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice va fi îndeplinit în întregime în perioada de timp prevăzută, spre binele poporului sovietic, al popoarelor lagărului socialist și al tuturor popoarelor din lumea întreagă.

Urez din suflet marelui popor sovietic succes deplin în îndeplinirea și depășirea acestui măreț program care deschide întregii omeniri o cale luminoasă spre progres, pace și fericire.

Trăim și muncim în cea mai măreață epocă din istoria omenirii

DUMITRU NIJLOVEANU
organizator de partid la G.A.S.
Roșia, București

Vor lucra urmașii noștri patru-cinci ore pe zi, le va fi munca plăcere, le va fi viața frumoasă cît nu pot spune, vor primi de la societate bunuri după nevoi, după nevoile mari ale omului orînduirii comuniste; și totuși urmașii ne vor invidia pe noi cei de astăzi care, lepădîndu-ne de trecut, rîzînd — cum spune Marx — sîntem martori și făuritori ai primăverii omenirii. Zeci și zeci de mii de generații au populat pămîntul, însă nici una n-a trăit, nu putea trăi, timpuri de măreția celui de astăzi. Înfăptuirea Comunismului în U.R.S.S. chiar în cursul actualei generații, înfăptuire înscrisă în Proiectul de Program al P.C.U.S., supus dezbaterii ample a popoarelor sovietice, însuflețește pe toți oamenii muncii din țara noastră. Noi toți vedem în acest măreț Program însuși drumul pe care poporul nostru îl va parcurge aproape concomitent cu popoarele sovietice, fiindcă legitățile și avantajele care-i sînt proprii sistemului unic mondial al socialismului asigură țărilor care-l compun, **„posibilitatea de a scurta termenul de construire a socialismului, deschid perspectiva trecerii lor la comunism mai mult sau mai puțin simultană, în limitele aceleiași epoci istorice** (din Proiectul de Program al P.C.U.S.).

Iată de ce programul construirii Comunismului a impresionat nespus de profund pe toți muncitorii, tehnicienii și funcționarii gospodăriei noastre. Economia Marii Țări Sovietice va urca pe asemenea culmi încît în mai puțin de 20 de ani de acum încolo locuințele, serviciile și transporturile comunale vor fi complet gratuite, întreținerea copiilor și adolescenților în creșe, cămine, școli, universități nu va costa pe părinți nimic, alimentația va începe să fie gratuită.

Noi știm că un asemenea nivel de trai este posibil numai datorită faptului că în acest răstimp economia sovietică va înregistra, pe baza tehnicii celei mai înalte, succese deosebit de mari, că productivitatea muncii va crește vertiginos în toate ramurile producției sociale. În agricultura sovietică, de pildă, productivitatea muncii sociale va crește de 5—6 ori pînă în 1980.

Partidul ne-a învățat pe noi toți să fim oameni practici. Lucrătorii gospodăriei noastre și-au însușit temeinic îndemnul partidului. De aceea, din Proiectul de Program al P.C.U.S., noi am tras imediat concluzii practice care-s foarte importante pentru munca noastră viitoare.

Document însuflețitor, plin de învățăminte teoretice și practice, Proiectul de Program al P.C.U.S. constituie și pentru colectivul de muncă al G.A.S. Roșia, un puternic factor de mobilizare a tuturor forțelor pentru îndeplinirea înainte de termen a tuturor sarcinilor pe care ni le pune șesenalul, plan măreț de desăvîrșire a construcției socialiste, plan care apropie țara noastră de minunata orînduire comunistă pe care o construiesc eroic oamenii sovietici.

Muncă rodnică la gospodăria colectivă „Dr. Petru Groza" din comuna Petroșani, regiunea Ploiești. Ultimele zile de treieriș (fotografia nr. 1). Ion Stoica președintele gospodăriei împreună cu Maria Damian tehniciana agronom a colectivei și cu brigadierul Florea Năstase, cercetînd stadiul de dezvoltare a florii-soarelui (fotografia nr. 2). Mecanizatorii de la S.M.T. Bărcănești fac arături adînci de vară (fotografia nr. 3). Colectivista Ioniță Rada făcînd porumbului polenizarea suplimentară (fotografia nr. 4).

Foto: D. CONSTANTINESCU

DISCUȚIA NOASTRĂ

Condiții de practică tot mai bune

Elevii școlii profesionale de mecanici agricoli din Huedin, efectuează practica în producție în cadrul S.M.T.-urilor din Huedin, Bonțida, Șieu Odorhei și Surduc, toate din regiunea Cluj, cu care aceștia au încheiat contracte de ucenicie și unde vor fi repartizați după absolvirea școlii.

În conformitate cu programa școlii și lucrările ce se execută de către S.M.T.-uri în perioada respectivă, noi întocmim un plan general al desfășurării practicii și graficul de urmărire a elevilor pe locuri de muncă.

Datorită muncii depuse de colectivele de organizare și îndrumare a practicii, precum și sîrguinței elevilor, rezultatele practicii în producție sînt mulțumitoare. Elevii anului II, executînd lucrări complexe sub îndrumarea muncitorilor calificați, s-au deprins să lucreze și independent. Elevii anului III în majoritatea cazurilor au lucrat independent, executînd lucrări de pregătire a solului pentru însămînțările de toamnă și primăvară, precum și lucrări de combatere a dăunătorilor.

Elevii din ultimii ani au dat, de asemenea, un ajutor prețios stațiunilor de mașini și tractoare la executarea reparațiilor, au făcut lucrări de calitate care au mulțumit pe colectiviști.

Dar în perioada practicii am întîmpinat și unele greutăți. Una dintre acestea se datorează faptului că școala nu a avut posibilitatea să repartizeze cîte un profesor ca delegat permanent pe lîngă fiecare grupă de elevi. Cu toate că conducerea școlii a făcut un control lunar, nu am putut cuprinde toți elevii aflați în unități, mulți din ei repartizați la brigăzi în diferite comune și sate, nu am putut controla munca lor, nu am putut cunoaște condițiile de viață, felul cum dobîndesc cunoștințe etc. Credem că în viitor trebuie creată posibilitatea ca fiecare grupă de elevi să fie însoțită pe toată perioada de practică de un cadru didactic.

O altă problemă care creează greutăți în ceea ce privește buna desfășurare a practicii în producție o constitue faptul că unele stațiuni de mașini și tractoare, la care numărul de mecanizatori a crescut considerabil, nu pot oferi condiții corespunzătoare de cazare. De asemenea, nu peste tot a fost rezolvată problema hranei calde pentru elevii noștri atunci cînd ei lucrează pe teren, la brigăzi.

Se impune ca fiecare unitate care primește elevi pentru practica în producție să se străduie să le creeze acestora condiții de muncă și trai cît mai bune, să vegheze ca ei să participe la o activitate politică, culturală și sportivă corespunzătoare, să se lege temeinic, sufletește de unitățile în care se vor reîntoarce să lucreze după absolvirea școlii.

Așa cum se arată și în Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie a.c. trebuie să fim preocupați să creăm condiții tot mai bune pentru pregătirea viitoarelor cadre ale agriculturii noastre socialiste, cadre de mecanizatori tot mai bine pregătite din punct de vedere teoretic și practic, capabile să lucreze cu mașini din cele mai perfecționate.

Pentru aceasta, pe lîngă alte măsuri, trebuie să creăm condiții tot mai bune pentru desfășurarea practicii în producție a elevilor școlilor noastre. De aceea apreciem utilitatea discuției inițiată de ziarul „Agricultura Nouă" și invităm și pe ceilalți colegi să-și spună cuvîntul.

Ing. DEZSI PAUL
directorul Școlii profesionale de mecanici agricoli Huedin

La G. A. C. din Bărcănești

La grădinița de copii a gospodăriei agricole colective din Bărcănești, regiunea Ploiești. În fotografie: educatoarea Elisabeta Căpșunaru citește copiilor o povestire încîntătoare.

Cu cîntecul și jocul pe arie!

Așa se intitulează spectacolul pe care l-a dat brigada artistică de agitație a căminului cultural din comuna Smirdioasa, raionul Zimnicea, în campania de treieriș. Colectivul de creație al căminului cultural a urmărit să redea în textele spectacolului, aspecte din munca plină de avînt a colectiviștilor în campania de seceriș și treieriș, cîntînd viața nouă și rodul bogat al holdelor.

Scenetele, cupletele și cîntecele spectacolului ca: „Satul meu are de toate", „Cîntecul batozelor", „Spic înalt cu rod bogat" și altele, au fost interpretate cu multă măiestrie artistică de către tinerii colectiviști artiști amatori, printre care se numără și Ghighi Marinescu, Cornelia Roșu, Florian Mustață, Dauvian Pomojnicu și alții.

IONEL TRIFU
corespondent

PRICEPERE ȘI VREDNICIE

Gospodăria colectivă „9 Mai" din comuna Brănești, raionul Lehliu, e tînără. A luat ființă în primăvara anului trecut. Conducerea colectivei, ajutată și îndrumată de organizația de bază, a explicat oamenilor că pe lîngă cultura cerealelor, trebuie dezvoltată și creșterea animalelor — care constituie o sursă importantă de venituri. Adunarea generală a colectiviștilor a luat apoi hotărîrea să cumpere primele vaci — propunîndu-și totodată ca treptat-treptat să mărească numărul de animale, obținînd astfel și venituri tot mai mari. Așa a luat ființă ferma de vaci a tinerei gospodării.

Îngrijitorul de atunci n-avea însă nici o tragere de inimă la creșterea animalelor. „Ce mi-au căzut astea pe cap ?" bombănea el în fiecare zi. Și ca să nu-i „cadă pe cap", le lăsa de capul lor — adică fără să le îngrijească, fără să le dea hrana la timp. Iar cînd a văzut că una din ele abia dacă dădea 2 litri de lapte pe zi tot el s-a supărat : „Uite la ea ! După ce că... mai face și pe mîndra !" Și Mîndra i-a rămas numele.

Desigur că o fermă de vaci e aducătoare de frumoase venituri bănești. Crește puterea economică a gospodăriei și cresc și veniturile colectiviștilor. Dar, pentru realizarea acestor venituri și dezvoltarea continuă a șeptelului, se cere muncă și pricepere.

Dîndu-și seama de acest adevăr, consiliul de conducere al colectivei a hotărît să pună un nou îngrijitor la ferma de vaci. Numai că atunci cînd a fost vorba care să fie noul îngrijitor, oamenii au cam dat din colț în colț. „Îngrijitor la vaci ? — zicea cîte unul. Să rîdă tot Bräneștiul de mine !".

Atunci s-a oferit colectivistul Petre Constantin. Unii au zîmbit, neîncrezători. Dar el și-a luat angajamentul să muncească din toată inima și cu toată priceperea.

Și n-au fost vorbe goale. Din prima zi, noul îngrijitor a dovedit o grijă deosebită în îngrijirea vacilor : furaje de bună calitate și în cantități suficiente, adăparea și mulsul la timp, cu respectarea strictă a orelor de plimbare și odihnă ; în plus, grajdul de o curățenie exemplară și...

Și mai era ceva : dragostea deosebită pe care Petre Constantin o manifesta pentru blajinele rumegătoare...

El vine în fiecare dimineață, cu mult înainte de ora programului, pregătindu-le furajul. Le adapă, le țesală, le mîngîie, găsind pentru fiecare cîte o vorbă bună. Harnic și priceput, Petre Constantin le îngrijește bine pe toate, pentru a da o producție cît mai mare de lapte. Dar parcă pentru Mîndra, îngrijitorul găsește totdeauna „un cuvînt" în plus. E prieten bun cu toate, însă Mîndra e „slăbiciunea" lui.

Apreciind toate astea, Mîndra răspunde cum se pricepe și ea mai bine : cîte 22 litri de lapte pe zi.

Celelalte „producătoare" dau deocamdată între 15 și 18 litri zilnic. Dar poate că or s-o ajungă cît de curînd. Adică de ce numai Mîndra să dea 22 de litri pe zi și ele nu ?

Chestie de... mîndrie !

VALERIU FILIMON

Din activitatea sindicală în unitățile agricole

Cei mai vrednici, în atenția noastră

În centrul orașului, la panoul de onoare al fruntașilor, se află alături de fotografii ale celor mai vrednici tovarăși de la unitățile de stat din Rădăuți, și cele ale mecanizatorilor Solcan Petru și Croitoru Aurel, din stațiunea noastră de mașini și tractoare. La sediul stațiunii, există, de asemenea, un panou la care sînt popularizați șefii de brigadă, tractoriștii, mecanicii, cei care prin buna îngrijire și exploatare a tractoarelor și mașinilor agricole reușesc să obțină randamente mari zilnice. În sfîrșit trebuie arătat că și în foaia volantă ce se editează decadal, ca și în cadrul emisiunilor stației locale de radioficare, sînt arătate pe larg rezultatele și metodele de lucru folosite de către fruntașii stațiunii. Unii șefi de brigadă, cum sînt comuniștii Toian Ion și Crișmaru Constantin, mecanicii de atelier ca Manghiuc Sava și Rusu Tănase, strungarul Moraru Constantin sau sudorul Vicol Dumitru, s-au evidențiat atît la pregătirea utilajului pentru campania de primăvară și vară, precum și la repararea semănătorilor de cereale ce vor fi folosite în campania de toamnă.

De multe ori popularizarea celor mai buni mecanizatori nu se face numai prin scurte texte ce însoțesc fotografiile fruntașilor, ci și prin scurte reportaje și articole scrise uneori de către organizatorii grupelor sindicale, iar alteori de către tovarășii din conducerea stațiunii și din comitetul sindicatului. Acestea sînt publicate la gazeta de perete și în foaia volantă și transmise la stația de radioficare din Rădăuți, unde autorii materialelor respective sînt invitați a veni ei înșiși pentru a le citi (cum a procedat de exemplu tov. ing. Brădățeanu Viorel).

Popularizarea fruntașilor noștri cum sînt tractoriștii Axanie Niculae (care a și realizat planul campaniei de vară în procent de 70 la sută), Goraț Ioan (150 la sută), Isopescu Gh. (85 la sută) și alții care au obținut rezultate bune a contribuit la mobilizarea multor alți tractoriști cu realizări mai modeste, spre a folosi metode bune de îngrijire și exploatare a tractoarelor și a obține succese de seamă.

Pentru promovarea unor metode bune de lucru și pentru a contribui la ridicarea întregii mase a mecanizatorilor la nivelul realizărilor fruntașilor, comitetul sindicatului nostru intenționează, cu sprijinul consiliului local al sindicatelor, să organizeze un schimb de experiență cu cei mai buni tractoriști de la G.A.S. Rădăuți. Rezultatele acestui schimb de experiență — atît în ce privește întreținerea tractorului și agregatelor folosite cît și a exploatării lor în brigadă—vor fi larg popularizate în cadrul stațiunii noastre, folosind toate mijloacele de care dispunem.

IOAN CRIȘMARU
președintele comitetului sindicatului
și VIRGIL STĂNESCU
directorul S.M.T. Rădăuți,
regiunea Suceava

De ce numai „în general" ?

Pe numeroși mecanizatori de la S.M.T. Tecuci i-am găsit lucrînd la treierișul griului și la arăturile adînci de vară în unitățile deservite (pînă la 30 iulie ei realizaseră aproape 30 la sută din planul campaniei). La sediul stațiunii, mecanicii, fierarii, zoreau reparatul semănătorilor de cereale. Alături de atelierul mecanic, văd o construcție nouă ridicată pînă la acoperiș.

— Ne trebuie o hală spațioasă pentru reparatul mașinilor agricole, îmi explică tov. Ioan Chirilovici, președintele comitetului sindicatului. De altfel, la adunarea generală ce s-a ținut de curînd, în cadrul căreia s-a analizat stadiul îndeplinirii angajamentelor din contractul colectiv pe primul semestru al anului, delegații grupelor sindicale au putut constata că bilanțul e *în general*, pozitiv.

Într-adevăr, unele prevederi ale contractului colectiv cu privire la îndeplinirea planului de producție (obținerea unor economii de 5.000 lei în primul semestru al anului prin recondiționarea de piese, activizarea cabinetului tehnic etc.) au fost îndeplinite.

În unele gospodării colective ca cele de la Munteni sau Tepu, așa cum era prevăzut în contractul colectiv, s-au organizat brigăzi permanente, încadrate cu mecanizatori cu bună calificare profesională. La 3 brigăzi ce lucrează în raza comunei Brăhășești și la alte două din apropiere de Tecuci s-a introdus rețeaua de curent electric, asigurîndu-se astfel condiții pentru iluminarea vagoanelor de cîmp. La alte brigăzi (ca de exemplu brigada a 14-a de la Ghidigeni, condusă de tov. Diaconu C-tin) s-au organizat subdepozite de carburanți prin care s-a ușurat mult alimentarea tractoarelor.

Potrivit unei prevederi a contractului colectiv, în scopul ridicării calificării profesionale a mecanizatorilor, în cursul iernii trecute 180 de mecanizatori au fost sprijiniți de comitetul sindicatului să urmeze învățămîntul profesional. De asemenea, în cadrul pregătirii campaniei agricole de vară, s-a organizat în stațiune un curs pentru combineri și minuitori de agregate.

Pentru asigurarea unor condiții bune de trai, la sediul stațiunii s-a amenajat încă un dormitor necesar mecanizatorilor, s-a renovat baia, s-a îmbunătățit activitatea cantinei și cu sprijinul gospodăriilor colective s-a asigurat hrană caldă la toate brigăzile.

Comitetul sindicatului a acordat atenția necesară și bunei desfășurări a muncii culturale de masă : a fost organizată o brigadă artistică de agitație condusă de pontatorul alimentator Stratulat Enache. Formațiile de cor, recitatori și jocuri ale brigăzii au dat spectacole în multe gospodării colective, activînd în măsura posibilităților și în timpul campaniei de vară. Clubul stațiunii — așa cum era prevăzut în contractul colectiv — a mai fost dotat cu aparat de radio, televizor și 6 mese de șah. La club, s-au ținut în primul semestru al anului trei conferințe cu caracter științific. De asemenea, s-au cumpărat cărți literare și de specialitate în valoare de 3.000 de lei. Fiecare brigadă a fost dotată cu bibliotecă volantă.

Trebuie totuși subliniat că problema îndeplinirii contractului colectiv n-a stat permanent în centrul preocupării conducerii și comitetului sindicatului S.M.T.-ului Tecuci. Acest lucru este de altfel subliniat și în darea de seamă ce a fost prezentată de tov. Chirilovici, cu prilejul analizei îndeplinirii prevederilor din contractul colectiv în semestrul întîi. Iar delegații grupelor sindicale n-au ezitat să sublinieze același lucru.

Dacă comitetul sindicatului și conducerea administrativă a stațiunii ar fi urmărit cu atenție modul cum sînt traduse în viață angajamentele luate, ar fi putut să sprijine cu mai multă hotărîre întrecerea socialistă între mecanizatori, pentru îndeplinirea planului campaniei de primăvară (care n-a fost realizat decît în proporție de 71,50 la sută). Așa cum de asemenea s-a recunoscut în darea de seamă prezentată nu s-a acordat atenția necesară nici stimulării inovatorilor și raționalizatorilor și întăririi disciplinei în muncă. Alte prevederi ale contractului colectiv, (construirea unui podeț absolut necesar la intrarea în S.M.T., electrificarea drumului de la cantină la atelierul mecanic, instalarea unui telefon la atelier) n-au fost duse la îndeplinire ca urmare a tărăgănării lucrurilor, deși posibilități au existat. Comitetul sindicatului a rămas dator și cu editarea foilor volante în campania de vară. De asemenea, preocuparea pentru trimiterea cu regularitate la brigăzi a ziarelor la care sînt abonați mecanizatorii, a lipsit.

O serie de angajamente privind probleme ca acestea, vor putea fi ușor îndeplinite în scurtă vreme, dacă atît conducerea stațiunii cît și comitetul sindicatului se vor strădui să creeze condiții necesare realizării obiectivelor propuse.

Se impune însă ca în primul rînd să fie urmărit temeinic stadiul îndeplinirii contractelor de lucrări încheiate cu unitățile deservite, astfel încît planul din campania de vară să fie nu numai îndeplinit, ci și depășit cu procente importante. La aceasta, o contribuție de seamă au datoria să o dea organizatorii grupelor sindicale. Ei trebuie să folosească toate mijloacele de care dispun spre a atrage în întrecerea socialistă întreaga masă a mecanizatorilor și a populariza metodele cele mai bune de lucru.

Luînd măsurile ce se impun pentru înlăturarea lipsurilor, este sigur că la viitoarea analiză a stadiului îndeplinirii prevederilor contractului colectiv, tov. Chirilovici, va putea vorbi despre un bilanț pozitiv nu numai *„în general"*, ci în totalitatea lui.

AL. RAICU

Sărbătoare la Deveselu

Duminică 23 iulie. În sat la Deveselu, raionul Caracal, e o însuflețire deosebită. Satul se pregătește de sărbătoare. În această zi are loc inaugurarea gospodăriei agricole colective „6 Martie". Uite-l pe Ion F. Trifu cu nevasta lui, Petra, pe Ștefan Niculae cu Ana lui, pe Florea Țenea ținîndu-se de mînă cu Anuța. Cu toții se îndreptau spre locul unde avea loc sărbătoarea, acolo unde și-au dat întîlnire cele 236 de familii din Deveselu, să pună bazele unei vieți noi, fericite. Dar iată-l și pe Vasile Circiumaru. Alături de el pășește tot mîndră și lelea Maria. Acum, cînd visurile oamenilor s-au împlinit, e și ea veselă. N-a fost însă întotdeauna așa...

Era o duminică ca multe altele de la începutul primăverii acestui an. În Deveselu, în această duminică, un grup de întovărășiți s-au urcat în două autocamioane ale gospodăriei de stat de aici și au plecat spre Traian, o comună megieșă. Printre cei care și de astă dată plecau în vizită la colectiva din Traian era și Vasile Circiumaru. Plecînd de acasă îi spusese nevestii-si doar atît : „Așa, pe la ora prînzului am să fiu acasă". Ea însă „ghicise" căile pe care avea să le „bată" bărbatul ei și de astădată, că doar de vreo cîteva luni de zile încoace, în fiecare duminică dimineața pleca de acasă și se întorcea către seară. Destinația era gospodăria colectivă din Fărcașele, din Scărișoara, sau alta din jur. Scopul ? Vizitarea acestora, ca să cunoască felul nou de viață a colectiviștilor din aceste comune, care de ani de zile duc un trai îmbelșugat.

Se supără că nici în această duminică Vasile al ei nu se va ține de cuvînt, să vină acasă cînd masa de prînz va fi gata, și îi spuse : „Da' mai stai, măi omule, și tu acasă. Măcar astăzi. Nu-i duminică să nu te duci prin sate... Pe unde umbli, tu știi. Cînd te întorci însă acasă începi să-mi împui capul cu cele văzute de tine pe acolo. Parcă te aud și diseară că-mi spui : Măi Marie, astăzi am văzut atîtea sute de case noi, atîtea sute de aparate de radio, de paturi cu arcuri, atîtea...".

Se luă el Vasile Circiumaru în vorbă cu nevastă-sa și în ziua aceea, dar pînă la urmă tot plecă. Din prag, îi mai strigă, peste umăr : „Astăzi mergem la Traian. Vrem să vedem ce fac colectiviștii de acolo, iar cînd m-oi întoarce acasă am să-ți povestesc și ție..."

...Umbrele serii se așternuseră de mult peste Deveselu. Lelea Maria îl aștepta în ogradă pe bărbatu-său. La orice uruit de mașină, ieșea în uliță. Într-un tîrziu, autocamionul, îl „lăsă" pe Vasile în fața casei.

În acea seară, Vasile Circiumaru, ca și-n alte dăți, îi povesti soției sale că la gospodăria colectivă din Traian a văzut sute de bovine, turme de oi, cîrduri de păsări. Că colectiviștii de aici lucrează altfel pămîntul, iar recoltele pe care le scot la hectar sînt an de an mult mai mari față de cele pe care le obțin țăranii muncitori pe loturile lor individuale.

— Da' tu Mario, zicea Vasile Circiumaru nevestii-si, îl mai știi pe Niculaie Brătulescu ? Ăla la care am fost noi în vizită cu 7-8 ani în urmă ?

— Îl știu, cum să nu-l știu.

— Am fost astăzi la el. Doream să-l văd, să stau și cu el de vorbă. Cînd am ajuns însă în fața ogrăzii lui nu mai cunoșteam locul. De cînd e colectivist și-a făcut casă nouă, trainică, din cărămidă acoperită cu țiglă. Parcă-i o vilă. Da' să vezi ce lucruri are în casă : mobilă bună, radio, iar de-ale îmbrăcămintii și de-ale gurii, nu mai vorbesc...

Lelea Maria sta și-l asculta cu multă luare aminte. Îl asculta pe bărbatul ei și în același timp poate se gîndea la vremurile de demult, cînd slugărea pe moșiile întinse ale fostului moșier Jean Mihail și ale altora, la sărăcia și umilințele prin care trecuse. Trezită parcă dintr-un vis, deodată spuse : „Măi Vasile, cînd vă mai duceți în vizită la Traian sau la altă colectivă ?"

Au venit alte duminici și la Deveselu s-au organizat alte vizite la gospodăriile colective din raion, Maria Circiumaru era nelipsită de la aceste vizite. A fost la Scărișoara, la Traian, la... Da' unde n-a fost ? Și peste tot la gospodăriile colective pe care le-a vizitat, s-a convins pe deplin de viața fericită pe care o trăiesc oamenii, ceea ce i-a dat și ei convingerea că gospodăria colectivă înseamnă belșug și bunăstare.

...Iată de ce pășea cu încredere lelea Maria în acea zi de sărbătoare alături de bărbatul ei, spre păduricea din marginea satului unde trebuia să aibă loc serbarea înființării colectivei.

GH. BACIU

NOI OGOARE UNITE

Ce să citim:

V. F. Sidora: Avem un milion de ouă, vom avea două milioane

La gospodăria experimentală „Borki" a Institutului de cercetări avicole din Ucraina lucrează o vestită crescătoare de păsări V. F. Sidora, Erou al Muncii Socialiste. În anul 1959 aceasta a îngrijit singură 6.000 de găini de la care a obținut o producție de peste un milion de ouă. În broșura de față Vera Sidora explică pe larg cum este organizată munca sa și dă explicații detaliate asupra noului procedeu de îngrijire a păsărilor.

La gospodăria experimentală „Borki" se practică de cîțiva ani întreținerea găinilor pe așternut adînc și permanent, în hale-hangar mecanizate. Păsările se întrețin deci pe o pardoseală acoperită cu un așternut din material uscat și higroscopic (știuleți de porumb tocați, paie tocate, talaj sau coji de floarea-soarelui) gros de 25—30 de cm. Folosind un asemenea așternut, care este schimbat doar o dată pe an, se realizează o importantă economie de brațe de muncă, se ușurează considerabil munca îngrijitoarei și se asigură în permanență un așternut cald, bogat în microorganisme. Cercetătorii ucraineni au creat, de asemenea, și amenajările necesare pentru păstrarea curățeniei în hală, pentru hrănirea păsărilor și recoltarea ouălor. De menționat că hala-hangar are lumină electrică, conductă de apă și canalizare, iar mașinile create în gospodărie asigură combinarea furajelor, distribuirea hranei uscate sau umede, recoltarea ouălor. Dacă ținem seama că înlocuirea așternutului și strîngerea găinațului, de asemenea, se fac cu ajutorul mașinilor, ne dăm seama că prin această metodă s-a asigurat aproape integral mecanizarea complexă a lucrărilor necesare în adăpostul de păsări, realizîndu-se o productivitate a muncii de trei ori mai mare în ceea ce privește recoltarea ouălor, de douăsprezece ori în ce privește distribuirea furajelor și de treizeci de ori în ce privește amestecarea acestora.

Posibilitățile deschise de știință în fața aviculturii nu se opresc însă aici. Vera Sidora îngrijește singură acum 12.000 găini ouătoare de la care s-a angajat să obțină 2.000.000 de ouă pe an. Neobosiți, specialiștii sovietici caută noi soluții pentru perfecționarea muncii în adăposturile mari, pentru a ridica și mai mult productivitatea muncii.

Broșura lui V. F. Sidora este un valoros îndreptar și pentru crescătorii care lucrează în fermele avicole din țara noastră.

C. LUCIAN

La căminul cultural din comuna Borș, regiunea Crișana, există o frumoasă bibliotecă. Aci, așa cum se vede în fotografie, vin zilnic numeroși tineri și vîrstnici spre a împrumuta cărți literare și agrozootehnice.

Salt spre lumină

Zilele trecute mi-a atras atenția în mod deosebit o scrisoare a corespondentului nostru Ioan Trifan, profesor la școala din Piscul Rusului, regiunea Iași. Colindînd acum, în timpul vacanței de vară, unele sate ale raionului Negrești, pe care le-a cunoscut bine și în trecut, de data aceasta aproape că nu le-a mai recunoscut.

...Cu 86 de ani în urmă, într-unul din satele raionului Negrești — pe nume Tansa, revizorul școlar de atunci, Mihail Eminescu, arăta în procesul-verbal întocmit după vizitarea școlii, că aceasta e „aproape dărîmată, la școală abia vin 30 de copii, deși unii bat drumul pîn-aci și din satele Găureni și Suhuleț". Cu 15 ani mai tîrziu, numărul copiilor care urmau cursurile acestei școli se mărise cu... 5, iar peste alți 10 ani, cu numai 30. În 1920, în clasa 4-a a școlii respective erau doar... 6 elevi !

Ceea ce merită să fie reținut e faptul că în afară de școala din Tansa, care ținea prin 1890 de fostul județ Vaslui, aci mai existau școli doar la Dobrovăț, Drăgușeni, Lipovăț și Osești. E de mirare că țăranii trăiau în bezna neștiinței ?

Dar azi ?

Citez din scrisoarea tov. Ioan Trifan : „În raionul Negrești, în anii regimului de democrație populară au fost date în folosință 89 de școli de 4 ani (la care urmează 10.116 elevi), 44 de școli de 7 ani (cu 4141 elevi), o școală medie (la Negrești) și o școală agricolă (la Țibănești). În plus, pentru copiii de vîrstă preșcolară — sînt în raion peste 30 de grădinițe".

Dar nu numai școlile constituie factorul care a contribuit și contribuie și în raionul acesta la saltul uriaș pe care oamenii de la sate l-au făcut pe drumul bunăstării și luminii.

Am văzut și eu în satul Tansa noul cămin cultural — „cel mai frumos din raion". El a fost construit din blocuri mari de piatră. Țăranii muncitori au muncit cu un entuziasm greu de descris pentru a o aduce cu căruțele și pentru a ajuta la înălțarea zidurilor, în numeroase ore de muncă voluntară. Azi, cu mîndrie pășesc ei pragul căminului, se așază în scaune și asistă la spectacolele formațiilor artistice. La fel de mîndri sînt și colectiviștii din satul Jigoreni din același raion. Căci și aci este un frumos cămin cultural dotat cu aparat de cinematograf. De altfel, în raionul Negrești sînt azi 133 de cămine culturale pe lîngă care activează 65 de coruri, 60 de formații de teatru, 58 de dansuri și 10 tarafuri de muzică populară.

Mă gîndesc ce-ar fi zis azi Eminescu, dacă ar mai fi trăit și ar fi revăzut satele pe care le-a străbătut acum 86 de ani ?

„De-așa vremi se-n-vredniciră cronicarii și rapsozii".

ION DRINCU

GHICITORI

L-ați văzut pe nea Andrei ?
Poartă-o sută de cercei
De rubin și aur vechi,
Prinși cu sîrmă de urechi

(BUTUCUL DE VIE)

Sînt două surori,
Se-ntîlnesc în zori.
Și-apoi către seară,
Își dau mîna iară.

(ZIUA ȘI NOAPTEA)

În cîmpie a crescut,
Jos în baltă a zăcut.
În meliță s-a zdrobit
Și-n furcă s-a răsucit.

(CÎNEPA)

Cine are gură-adîncă
Și mălai mereu mănîncă,
Însă lacom, cum s-arată,
Nu-l înghite niciodată ?

(CEAUNUL DE MĂMĂLIGĂ)

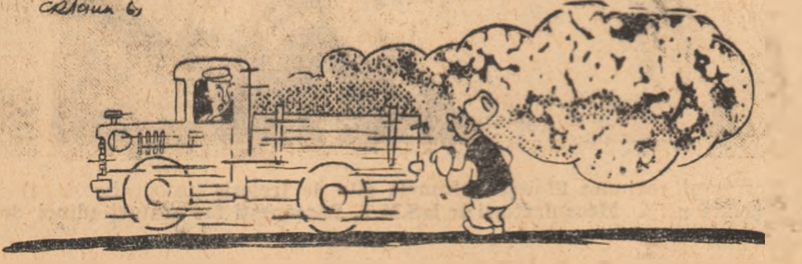
Nenea Ghiță de vre-un ceas,
Sforăie legat de nas
Și-i grăbit că are treabă,
Să-l tragă pe „Stan" de barbă.

(FUSUL ȘI CAIERUL)

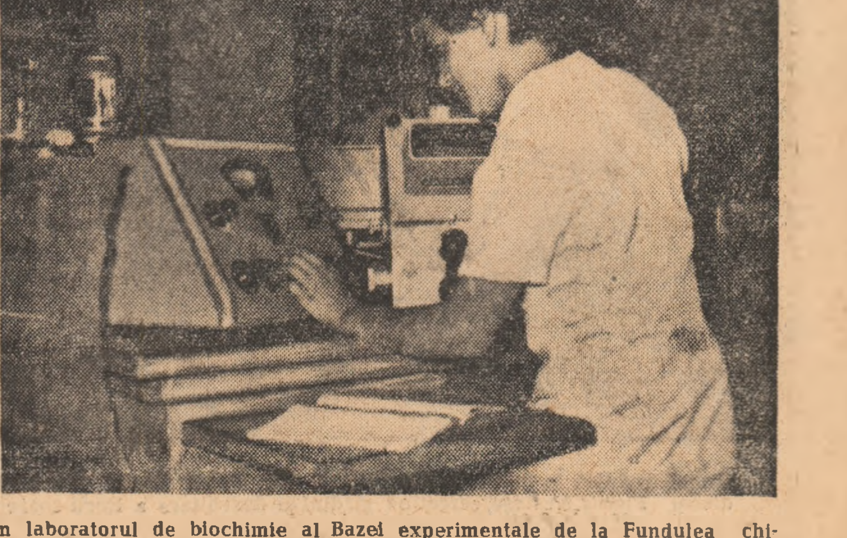
Șade moșul sus pe casă,
Pieptănîndu-și barba deasă.
Oricît și-o ferchezuiește,
Vîntul tot i-o bărbierește.

(HORNUL)

G.A.S. Măicănești, regiunea Galați, a transportat din gara Hanu Conache cu autocamionul tărîțe de grîu. Mașina nefiind acoperită cu prelată, acestea au fost împrăștiate de-a lungul șoselei.

CETĂȚEANUL : De ce gonești așa de tare ?
ȘOFERUL : Ca să mai ajung cu ceva tărîță acasă.

În laboratorul de biochimie al Bazei experimentale de la Fundulea chimista Constanța Bordeiașu determină elementele nutritive din sol cu ajutorul spectrofotometrului.

Foto : Prof. V. ORZA

AVICULTURA — ramură de producție aducătoare de mari venituri

La suta de hectare cultivate cu cereale 3.000 de păsări

Definitivarea unui plan de producție nu este un lucru ușor, așa că discuția s-a prelungit pînă după miezul nopții. Membrii consiliului G.A.S. Andrășești au chibzuit fiecare cifră, analizînd posibilitățile fiecărui sector de activitate. Cînd au ajuns la creșterea păsărilor, tov. Hiotu Gheorghe, directorul unității, a spus:

— 10.000 de pui.

Ceilalți au sărit ca arși. Cum să creștem atîția pui, cînd nu avem condiții? Pînă la urmă s-a căzut de acord să se crească 5.000 de pui și să se mențină 1.000 de găini ouătoare. Cifrele au fost înscrise în planul de producție.

★

Odată cu primele raze ale soarelui de primăvară s-au adus la G.A.S. Andrășești și primii 5.000 de pui de o zi de la incubatorul din Urziceni. Au fost puși în bateriile existente și îngrijitoarele Lungu Dumitra și Andrei Marinca au început să se ocupe cu răbdare de îngrijirea și creșterea lor. Puii creșteau repede, nu se înregistra nici o pierdere. Peste trei săptămîni puteau fi scoși din baterii și mutați în puiernițe. Dar cum să rămînă bateriile goale? Frămîntat de acest gînd, brigadierul zootehnist Leonida s-a adresat organizatorului de partid.

— Ce facem, tovarășe Crăciunescu, rămînem cu 5.000 de pui?

— Ce propui? — l-a întrebat organizatorul.

— Să improvizăm un șopron și să mutăm bateriile afară, sub el, iar în locul lor să facem puiernițe și să punem puii cei mai dezvoltați, care au trecut de 2 săptămîni.

Propunerea a fost acceptată. A doua zi lîngă puierniță a fost ridicat un șopron în care au fost instalate cele 9 baterii. Pentru ca puii să fie feriți de vînt și ploaie în fața bateriilor au fost instalate rogojini și pături. Cîteva zile mai tîrziu sub șopron au apărut alți 5.000 de pui. Și iată că în mai puțin de o lună, G.A.S. Andrășești era în posesia a circa 10.000 de pui.

Dar lucrurile nu se puteau opri aici. Cei zece mii de pui trebuiau scoși din puiernițe în padocuri. Dar padocuri nu existau. Trebuiau făcute.

Organizatorul de partid — om priceput și cu inițiativă — a scotocit prin toate ungherele gospodăriei și cu materialul găsit s-a construit de către doi meseriași un coteț de pui. Apoi, meseriașii unității au construit și alte cotețe. Le-au acoperit cu țiglă sau carton asfaltat. Pe părțile laterale au fost puse plase de sîrmă sau țiplă. Capacitatea fiecăruia era de 2.500 pînă la 3.000 de pui în vîrstă de 3 săptămîni. Adăpostul propus de organizatorul de partid s-a dovedit mai mult decît corespunzător. El avea marele avantaj că se confecționa rapid, din material puțin, și costa doar circa 600 de lei.

★

Cînd au fost gata primele trei cotețe consiliul gospodăriei a hotărît să fie instalate pe lucernierea de la secția Gh. Doja, unde se află sediul a 4 brigăzi de cîmp. Cotețele și-au primit oaspeții, iar bateriile, rămase goale, au fost din nou populate cu pui. Curînd a apărut o nouă inițiativă. Într-o consfătuire de producție organizată de comitetul sindicatului, brigadierii de cîmp s-au angajat să crească de la 3 săptămîni pînă la livrare cîte 7.000—8.000 de pui fiecare, folosind doar o îngrijitoare calificată ajutată de două ziliere. Propunerea a fost pusă imediat în practică. La sediul brigăzilor de la secția Gh. Doja a apărut un oraș al păsărilor. Pe liziera de salcîmi, în lucernă, fiecare brigadă a instalat cîte 5—6 cotețe. Apoi, brigadierii au construit din baloți de paie padocuri mari, încăpătoare. Într-o parte a padocului s-a improvizat un acoperiș din paie sau carton asfaltat. În timpul zilei, păsările ciugulesc și se plimbă în voie pe lucernă, iar furaje combinate, care le sînt administrate de 5 ori pe zi, consumă foarte puțin. Apa le este adusă în butoaie de către fiecare brigadă.

Care sînt rezultatele acestor strădanii, după aproape 6 luni de activitate?

Brigada a IV-a de cîmp, condusă de tov. Cîmpea Mihai, a crescut pînă în prezent peste 8.000 de pui, mai mult de jumătate fiind livrați pe piața orașului București. Restul a fost repartizat ca păsări de prăsilă gospodăriilor agricole colective. Cîte opt mii de păsări au crescut și alte brigăzi. Puii au fost ținuți 3 săptămîni în baterii, alte 3 în puiernițe, iar la 6 săptămîni au fost duși direct la cîmp. Primii pui au ajuns în 70 de zile la peste 900 de grame fiecare. Pînă acum G.A.S. Andrășești a și livrat peste 25.000 de pui. În afară de puicuțele date pentru prăsilă. Pînă la 15 octombrie gospodăria va livra 60.000 de pui, adică cu 55.000 mai mulți decît avea în plan. De reținut că puii au fost realizați la un preț de cost foarte scăzut; aceasta și datorită faptului că pierderile n-au trecut de 1 la sută, norma de deservire la o îngrijitoare a fost de peste 2.000 de capete, consumul de furaje a fost foarte mic, iar amortismentul construcțiilor n-a depășit 20 de bani pe cap de pui. După calculele făcute, sectorul avicol aduce în acest an un beneficiu de peste 300.000 de lei. Este o cifră care trebuie reținută. Și cred că mai trebuie reținut și un alt fapt. Gospodăria va crește în acest an la suta de hectare cerealiere 3.000 de păsări.

P. ZBÎRLEA

Cînd sînt întreținute bine, doar două găini poți ține în brațe (în fotografie Verdeș Elisabeta de la G.A.C. „Cumpăna" din Dobrogea).

Pui mulți, la costuri mici

Strînși într-o mare adunare, noi muncitorii și tehnicienii gospodăriei de stat „Mihai Viteazu" am discutat în prima decadă a lunii iulie Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej prezentat la plenara C. C. al P. M. R. din 30 iunie — 1 iulie 1961.

Cu acest prilej am luat cunoștință de sarcina ce ne revine nouă zootehniștilor care ne ocupăm, în cadrul gospodăriilor de stat, cu creșterea păsărilor. Brigada avicolă pe care o conduc a luat ființă acum doi ani și s-a specializat în creșterea puilor pentru carne. La început ne-am descurcat cam greu, dar ajutate de conducerea gospodăriei și îndrumată de organizația de partid, brigada a ajuns fruntașă.

Noi primim pui de o zi de la diferite incubatoare și trebuie să-i creștem astfel ca în timp de 80 de zile, să ajungă la 0.900 kg. După aceea ei sînt vînduți pe piețele orașelor București și Giurgiu. În primele două trimestre ale anului, brigada noastră a crescut 57.565 de pui, din care au fost livrați 25.749. Planul nostru anual e de 85.000 pui, dar noi sîntem hotărîți să-l depășim. Demn de subliniat este faptul că pierderile prin mortalitate sînt foarte mici, aceasta datorită îngrijirii deosebite cu care sînt crescuți puii. În creșterea lor noi am adoptat o metodă care dă rezultate foarte bune. Bunăoară nu toate îngrijitoarele cresc pui mici, ci numai unele dintre ele care au mai multă răbdare și îndemînare la această muncă.

Cînd ne vin pui de-o zi de la incubatoare, de obicei cîte 5.000—6.000, îi ia în primire Crivoilop Elisabeta, Lungu Ana, Spătaru Elena și Mihala Stela. Ele sînt foarte meștere în creșterea puilor de-o zi pe care după șase săptămîni îi trec altor îngrijitoare specializate în creșterea puilor mai mari. În felul acesta, puii crescuți de brigada noastră pînă în prezent au ajuns în numai 75 de zile, la greutatea medie de peste 850 de grame.

Reducînd cheltuielile de furajare și întreținere, brigada a realizat în primele două trimestre ale anului economii în valoare de 56.478 lei.

Gospodăria noastră are în plan, ca obiectiv imediat, mărirea și dezvoltarea sectorului zootehnic. În cadrul acestui plan de dezvoltare, un loc de seamă îl ocupă și brigada avicolă pe care o conduc. Cu experiența pe care o avem și cu condițiile bune pe care statul ni le-a creat, noi crescătorii de pui pentru carne de la G. A. S. „Mihai Viteazu" ne-am angajat să depășim planul la carne de pasăre pe anul în curs cu cel puțin 3 tone, iar în anul viitor să creștem și să livrăm oamenilor muncii un număr dublu de pui mari, pe care să-i obținem la un preț de cost foarte scăzut.

MONICA LEPSA
inginer zootehnist, șefă de brigadă avicolă la G.A.S. „Mihai Viteazu"-Uzum, regiunea București

În raionul Tecuci
CREȘTEREA PASARILOR ESTE NEGLIJATA

Experiența acumulată în decursul anilor de unitățile agricole socialiste care s-au ocupat cu răspundere de dezvoltarea sectorului avicol a dovedit că acesta este deosebit de bănos. Cu cheltuieli minime, prin creșterea și valorificarea păsărilor se realizează venituri importante.

Urmînd exemplul gospodăriilor de stat cu sector avicol dezvoltat, multe gospodării colective din regiunea Galați și-au creat ferme de păsări. Așa sînt, de exemplu, gospodăriile colective din Surdila-Găiseanca, raionul Făurei, „Al. Suvorov" din Cioara-Doicești, raionul Brăila și multe altele.

În raionul Tecuci însă doar 12 gospodării colective din cele 68 existente posedă cîte peste 1.000 de păsări. În total, gospodăriile colective din acest raion dispun de numai 33.216 păsări. Or, la cele 47.503 ha de teren în proprietate obștească, teren cultivat în bună parte cu cereale, numărul actual este foarte mic. Nouăsprezece gospodării colective din raion nu au de loc sector avicol, iar alte 11, printre care „Orizontul Nou" și „1907" din Ghidigeni și gospodăria colectivă din Țepu de Sus cresc sub 200 de păsări. Inginerii și tehnicienii care lucrează sau răspund de aceste unități agricole și-au îndeplinit slab sarcina de a lupta pentru creșterea numărului păsărilor la suta de hectare și pentru sporirea producției de ouă și carne de pasăre, sarcină trasată de Congresul al III-lea al partidului.

Situația de mai sus dovedește că în raionul Tecuci există la organele agricole tendința de a lăsa ca lucrurile să margă de la sine. Numai în acest fel se poate explica faptul că, sub ochii organelor agricole raionale, gospodăria colectivă „Unirea" care-și are sediul chiar în oraș crește numai 133 de păsări.

Deși am intrat în luna august, mai sînt totuși condiții ca, folosind incubatoarele existente în raion, să fie scos și crescut un mare număr de pui. Ei pot intra în iarnă viguroși — cu tot timpul înaintat — dacă vor primi o hrană consistentă și o bună îngrijire.

Criticînd unitățile agricole socialiste pentru că cresc un număr mic de păsări, Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961 le-a trasat sarcina să lichideze urgent cu rămînerea în urmă a dezvoltării sectorului avicol.

De aceea, secția agricolă a raionului are datoria să ia imediat măsuri pentru ca toate gospodăriile colective din raionul Tecuci să-și creeze ferme de păsări încă din anul acesta. Crearea fermelor de păsări răspunde atît nevoii de a aproviziona pe oamenii muncii cu cantități suficiente de carne și ouă cît și dorinței colectiviștilor de a spori veniturile bănești, întrucît, după cum se știe, carnea de pasăre se obține cu cel mai mic consum de unități nutritive.

ION GH. CENUȘA
corespondent

19 la sută din veniturile zootehniei

În Raportul prezentat la ultima plenară a C.C. al P.M.R. tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej arată, printre altele, că în gospodăriile de stat și colective sectorul avicol a fost neglijat. Cinstit vorbind, colectiva noastră face și ea parte dintre acele unități care multă vreme nu au acordat atenția cuvenită creșterii păsărilor. Deși gospodăria este înființată din 1950, abia în ultimii doi ani avicultura a început să ia o dezvoltare mai mare. Anul trecut, bunăoară, acest sector ne-a adus un venit bănesc de 29.000 de lei. Convingîndu-ne cît de rentabilă este creșterea păsărilor, în cadrul adunării generale pentru dezbaterea planului de producție am hotărît ca anul acesta să extindem mult avicultura. Aceasta cu atît mai mult cu cît gospodăria are condiții deosebit de favorabile pentru dezvoltarea respectivului sector. Care sînt aceste condiții? Existența unui incubator cu o mare capacitate, a unor îngrijitori pricepuți și cu dragoste de această îndeletnicire — ca familia colectivistului Vasile Croitoru, bunăoară și, mai cu seamă, existența în apropierea comunei a bălții Teleajen, unde putem crește anual mii de păsări de apă. Așa stînd lucrurile, ne-am pregătit încă din iarnă cu toate cele ce ne-au trebuit.

Asigurîndu-ne la vreme necesarul de ouă și oameni bine pregătiți pentru incubator, din primăvară și pînă acum am scos circa 10.000 de pui și boboci. Din puii și bobocii rezultați peste 4.000 i-am vîndut altor gospodării colective, iar 5.000, dintre care 3.300 de pui de găină și curcă și 1.700 de boboci de rață și gîscă îi creștem în gospodărie. Alte 2.500 de ouă se găsesc în prezent la incubat, iar pînă la toamnă intenționăm să mai scoatem încă vreo cîteva mii de pui. Pentru a reînprospăta matca, am valorificat găinile, rațele și gîștele bătrîne vînzînd prin cooperație, la achiziții, circa 1.500 de kg. de carne de pasăre. În momentul de față gospodăria noastră are cîte aproape 400 de păsări la suta de ha. cerealiere. Fără îndoială că este încă puțin. Cu puii pe care îi vom mai scoate și crește pînă în toamnă sperăm însă ca în întregul an să creștem peste 600 de păsări la suta de ha. cultivate cu cereale. În ceea ce privește veniturile pe care ni le va aduce avicultura, planul de producție al gospodăriei prevede realizarea din acest sector a peste 150.000 lei, adică circa 19 la sută din veniturile bănești ale zootehniei. Pînă în prezent, din vînzarea ouălor, a păsărilor adulte și a puilor de o zi de care am amintit, am realizat deja peste 30.000 de lei. Venituri mult mai mari vom obține de acum înainte, cînd vom începe să valorificăm puii și bobocii crescuți în gospodărie. Din cei 5.000 de pui și boboci pe care îi avem acum, vom reține, din cele mai valoroase exemplare 1.000 de puicuțe, 300 de curci, 200 de gîște și 500 de rațe. În felul acesta ne vom forma un nucleu de păsări-matcă cît mai productive, care să ne asigure dezvoltarea pe viitor a aviculturii. De asemenea, vom ridica pînă în toamnă, pe lîngă construcțiile existente, încă o puierniță, asigurînd păsărilor adăposturi suficiente și corespunzătoare.

Sîntem hotărîți ca în anii următori să acordăm creșterii păsărilor o atenție tot mai mare, contribuind în felul acesta la o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii cu ouă și carne, la sporirea veniturilor gospodăriei și colectiviștilor.

NICOLAE PLESNICUȚĂ
președintele gospodăriei colective „Înfrățirea" din comuna Cavadinești, regiunea Galați

Condiții da, rezultate ba

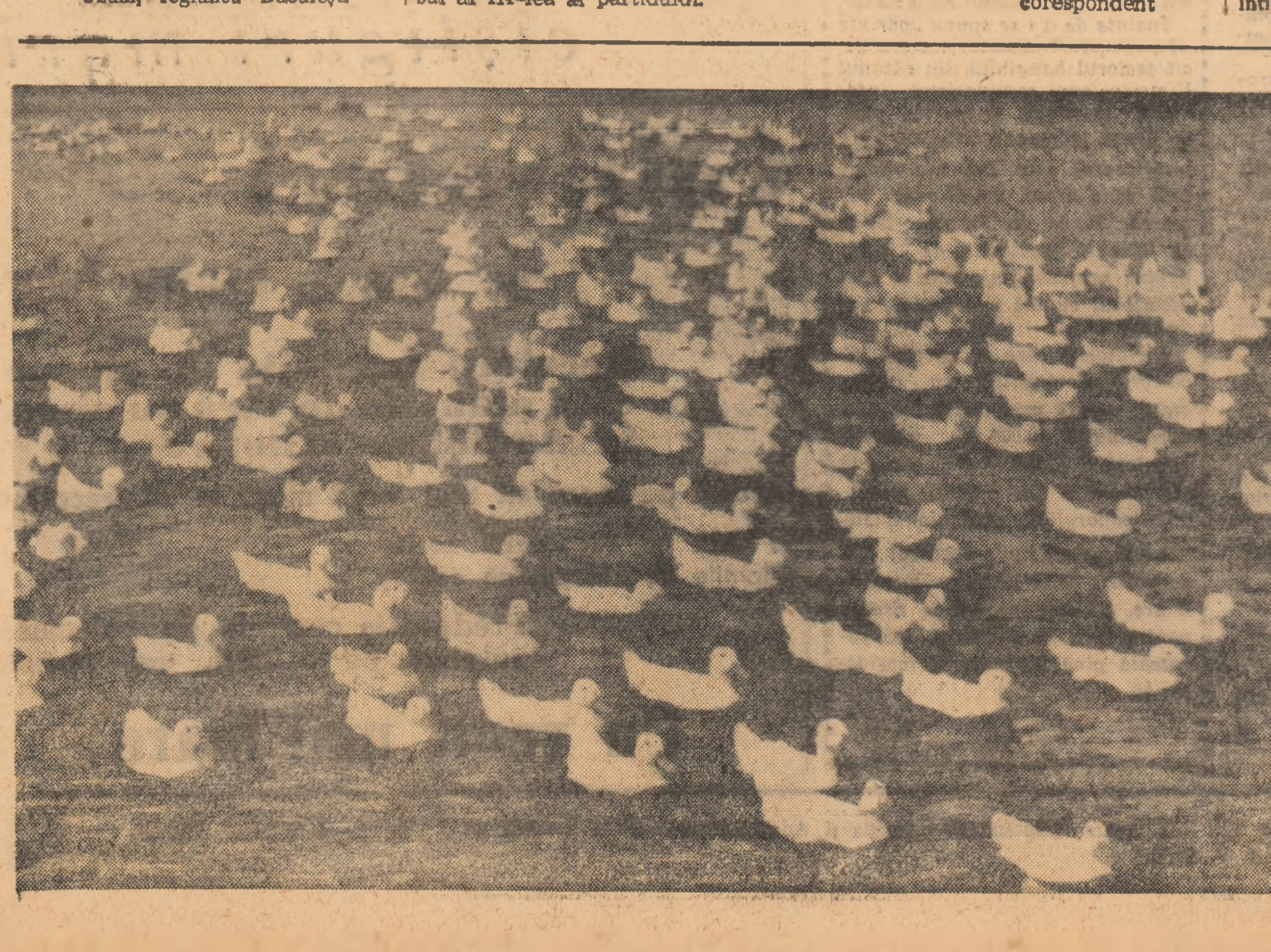
Printre alte sarcini, gospodăria colectivă „Drum nou" din comuna Berești, raionul Bujoru, și-a înscris în planul de producție de anul acesta și sarcina de a crește cîteva mii de păsări. Pentru adăpostirea lor, gospodăria și-a propus să construiască o puierniță. Trebuie arătat că scoaterea puilor nu constituie o problemă pentru gospodărie. Ea are un incubator tip — cameră cu o capacitate de 7.000 de ouă.

În primăvară, colectiviștii au pus la incubat un număr de 2.800 de ouă, procurate de la I.C.Z. Rusețu. Ce s-a întîmplat după aceea? În orice caz, lucruri de loc lăudabile. Munca la incubator fiind prost organizată, procentul de ecloziune a fost foarte redus. Din cele 2.800 de ouă au rezultat doar 1.100 de pui. Mai departe, lipsiți de o îngrijire corespunzătoare, puii au murit pe capete. Acum, gospodăria mai are doar 300. Descurajați, membrii consiliului de conducere au hotărît să nu se mai pună alte ouă la incubat. Mai mult chiar, s-a renunțat și la construirea puierniței planificate. Așadar, în prezent, la o suprafață arabilă de peste 1.500 de hectare, din care circa 1.150 cultivate cu cereale, gospodăria are doar 300 de păsări, adică 26 de capete la suta de hectare cerealiere.

Are totuși gospodăria colectivă din Berești condiții pentru creșterea păsărilor? Fără îndoială că da. Mai întîi, o favorizează faptul că dispune de un incubator cu o capacitate atît de mare. În al doilea rînd, cultivînd o suprafață destul de întinsă cu cereale își poate asigura din plin grăunțele necesare. În sfîrșit, mai trebuie arătat și faptul că la punctul Dealul Merii există un iaz unde gospodăria poate să crească anual sute de păsări de apă. Ce-i lipsește gospodăriei? Oameni pricepuți în creșterea păsărilor. Și aceasta, pentru că membrii consiliului de conducere nu s-au preocupat la timp de alegerea și școlarizarea unor buni colectiviști care să lucreze în acest sector. De asemenea, se simte din plin lipsa de îndrumare și sprijinul organelor zoo-veterinare.

Timpul nu este trecut. Gospodăria colectivă din Berești mai are încă posibilitatea să scoată și să crească în acest an un însemnat număr de pui, astfel încît să-și asigure măcar matca necesară pentru dezvoltarea pe viitor a sectorului avicol. Este nevoie însă să se dea mai multă atenție pregătirii îngrijitorilor și să se asigure păsărilor adăpost corespunzător. Nu ne îndoim că consiliul de conducere al gospodăriei (președinte tov. Gheorghe Filote) va lua toate măsurile încît pînă la sfîrșitul anului sarcina prevăzută în plan privind creșterea păsărilor să fie îndeplinită.

V. POMPILIU

E albă Borcea. 4.000 de rațe și gîște are G.A.C. „7 Noiembrie" din Cocargeaua, raionul Fetești.

Rezultate ale S.M.T.-urilor bănățene

În primul semestru al acestui an, mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare din Banat, sub îndrumarea permanentă a organizațiilor de partid, au obținut însemnate succese în lupta pentru traducerea în viață a sarcinilor izvorîte din Directivele Congresului al III-lea al P.M.R.

Pînă la sfîrșitul semestrului S.M.T.-urile din regiune au realizat 647.146 ha. a.n., față de 589.684 ha. a.n. planificate, îndeplinind planul în proporție de 109,7 la sută.

Fruntașe sînt S.M.T. Zăgujeni, care și-a realizat planul pe semestrul I în proporție de 161 la sută, S.M.T. Ciacova, 132 la sută și S.M.T. Gottlob, 129 la sută. Tractoarele și mașinile agricole au fost folosite mult mai bine decît în anii trecuți, realizîndu-se pe tractor 144,88 ha. a.n., față de 131,8 planificat.

În ceea ce privește sortimentul lucrărilor efectuate trebuie remarcat că s-au făcut progrese însemnate. Astfel, la semănatul porumbului, printr-o rațională folosire a mașinilor planul a fost depășit cu peste 27.000 ha., realizîndu-se un volum total de 108.420 ha. Planul a fost depășit și la lucrările de discuit, înregistrîndu-se rezultate destul de bune și la prășitul mecanic.

În obținerea acestor rezultate un rol deosebit l-a avut organizarea loturilor de mecanizare completă la cultura porumbului și grîului, loturi care în ultimii doi ani s-au extins tot mai mult. Producțiile sporite obținute în 1960 au făcut ca în această primăvară suprafața loturilor să ajungă la peste 87.300 ha. În prezent, porumbul de pe aceste loturi se prezintă foarte bine. Și pe loturile de mecanizare completă la cultura grîului rezultatele sînt pozitive.

Progrese îmbucurătoare au fost făcute și în direcția permanentizării brigăzilor de tractoare. Unele stațiuni și gospodăriile colective au acordat o atenție deosebită acestei probleme creînd în aceste brigăzi adevărate centre gospodărești. Aici, tractoarele și mașinile agricole sînt stocate în cele mai bune condiții, putînd fi reparate la sediul brigăzii. De asemenea, mecanizatorilor li s-au asigurat condiții bune de lucru. Asemenea brigăzi avem în prezent la gospodăriile colective din Liebling, Ciacova, Bobda, Lenauheim și altele.

Acordînd o grijă deosebită întreținerii tractoarelor și mașinilor agricole, introducînd un regim sever de economii în toate sectoarele, S.M.T.-urile din regiunea noastră au reușit ca în semestrul I să realizeze la prețul de cost economii în valoare totală de 2.964.949 lei. De asemenea, productivitatea muncii a crescut realizîndu-se 186,7 ha. a.n. pe cap de muncitor față de 125,57 ha. a.n. planificat.

Rezultatele obținute de mecanizatorii din S.M.T.-urile bănățene în primul semestru demonstrează că sînt create condiții pentru realizarea și depășirea planului de producție, pentru creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost al lucrărilor pe anul 1961.

Ing. IOAN COROIU
corespondent

Să fie grăbit ritmul treierișului

(Urmare din pag. 1)

tre acestea, „la loc de frunte" se situează Boșoteni, Dăneți, Dobrotești, Marotinul de Sus, Preajba, Redea și Rotunda, care pînă la 1 august treieraseră doar 30—50 la sută din recolta de grîu. În comuna Rotunda, spre exemplu, deși există 3 batoze, se treierase pînă zilele trecute grîul doar de pe 575 de ha din cele 1.754 ha recoltate.

Principala cauză care face ca în aceste comune, și în altele pe care nu le-am amintit, treierișul să se desfășoare cu încetineală este slaba organizare a muncii la arii. Nu în puține locuri se pot vedea arii unde nu au fost transportați snopii, alimentarea batozelor făcîndu-se direct din căruțe. Mai mult chiar, în unele comune ca Băbiciu, de pildă, la sfîrșitul săptămînii trecute mai erau încă arii neamenajate și pe care nu se transportaseră snopii. Datorită acestui fapt, în cele mai multe din comune, viteza zilnică la treieriș este cu mult sub cea planificată. Cîteva exemple sînt destul de edificatoare în această privință. În ziua de 31 iulie, bunăoară, în comuna Buciniș a fost treierată recolta de pe numai 18 ha cu grîu, față de 48 de ha cît era planificat să se realizeze cu mijloacele de lucru existente. De asemenea, în comunele Redea și Rotunda s-au treierat, în aceeași zi, doar 27 și 15 ha cu grîu din 108 și respectiv 72 de ha planificate.

TOATĂ GRIJA CONDIȚIONĂRII ȘI DEPOZITĂRII RECOLTEI

Strîns legată de treieriș este și problema condiționării grîului și a înmagazinării în bune condiții a recoltei. Referitor la înmagazinare se poate spune că în mai toate gospodăriile colective magaziile au fost pregătite din timp, depozitarea recoltei făcîndu-se în bune condiții. Mai sînt însă și unități unde problema pregătirii și dezinfectării magaziilor a fost tratată cu superficialitate. Un exemplu tipic este cel al gospodăriei colective din Fălcoiu, care a depozitat circa 8 vagoane de grîu de sămînță într-o magazie nedezinfectată. Rezultatul: grîul a fost năpădit de gărgărițe. Serioase deficiențe există și în ceea ce privește condiționarea grîului. Este suficient să arătăm că la majoritatea ariilor vizitate, printre care cele din Scărișoara, Băbiciu, Gostavăț etc, n-am văzut pe arii selectoare și trioare, deși grîul treierat conținea impurități. Ori, firesc era ca recolta să fie condiționată pe arie și apoi transportată la magazii ori la bazele de recepție.

★

În raionul Caracal există posibilități suficiente ca în cel mai scurt timp întreaga recoltă de păioase să fie treierată. Pentru aceasta este nevoie ca sfaturile populare comunale și conducerile unităților agricole cooperatiste să ia măsurile cele mai potrivite. În primul rînd este necesar ca întreaga recoltă să fie transportată pe arii. De asemenea, munca pe arii trebuie mai bine organizată astfel încît batozele, alimentate din plin, să poată da maximum de randament. Fără îndoială că o atenție deosebită trebuie acordată condiționării grîului, în special a celui de sămînță, depozitării și păstrării lui în cele mai bune condiții.

Noi avantaje acordate prin asigurările facultative

Statul nostru democrat-popular acordă o deosebită grijă și prevenirii pagubelor ce se pot produce datorită unor calamități ale naturii, accidente, incendii etc. Prin Asigurările de Stat se acordă sprijin efectiv asiguraților, plătindu-li-se despăgubiri care înlesnesc refacerea sau înlocuirea bunurilor vătămate sau distruse.

Spre a se obține despăgubiri mai mari peste cele cuvenite din asigurarea prin efectul legii, precum și pentru a asigura unele bunuri care nu sînt cuprinse în asigurare prin efectul legii, unitățile agricole cooperatiste și oamenii muncii au posibilitate să încheie asigurări facultative. Asigurările facultative au luat în ultimii ani o mare extindere. Aproape nu există gospodărie agricolă colectivă care să nu fi încheiat astfel de asigurări. Numărul oamenilor muncii de la sate, ca și de la orașe, care au încheiat asigurări facultative a sporit an de an.

Pentru a mări eficacitatea asigurărilor facultative, în vederea sprijinirii în cît mai mare măsură a unităților agricole cooperatiste și a gospodăriilor agricole ale cetățenilor, s-au adus noi și importante îmbunătățiri asigurării facultative a culturilor agricole și a recoltei viilor. Astfel, începînd din anul 1961, se plătesc despăgubiri și pentru pagubele cauzate de furtună și uragan, pe lîngă pagubele cauzate de grindină, ploi torențiale și foc, pentru care s-au plătit despăgubiri și pînă în prezent. Acoperirea acestor pagube în asigurare s-a făcut fără majorarea costului asigurării.

Ca urmare, asigurarea facultativă a culturilor agricole și recoltei viilor a devenit și mai avantajoasă decît pînă acum.

O altă îmbunătățire ce a fost adusă asigurării facultative constă în faptul că s-au introdus în asigurare facultativă noi culturi și s-a admis la mai multe culturi agricole și la rodul viilor (la vițe altoite și indigene) ca asigurarea să se încheie la sume asigurate mai mari decît pînă acum. Astfel, asigurații vor putea obține — în cazuri de pagube — despăgubiri mai mari.

Totodată, s-au creat noi avantaje și la asigurarea facultativă a bunurilor din gospodăriile cetățenilor (mobilier, îmbrăcăminte, produse agricole, unelte agricole etc). Astfel, s-a redus costul acestei asigurări cu 20-25 la sută față de trecut. În același timp, pe lîngă asigurarea acestor bunuri, s-a cuprins, fără nici un adaus de primă, și asigurarea persoanei care a încheiat asigurarea, precum și a soției, respectiv a soțului său, pentru cazurile de invaliditate permanentă totală sau parțială și de deces, cazuri produse de incendiu, trăsnet, explozie etc., la domiciliul asiguratului.

În baza acestor noi avantaje introduse la asigurarea facultativă a bunurilor din gospodăriile cetățenilor, Administrația Asigurărilor de Stat plătește: în caz de invaliditate permanentă totală o sumă egală cu aceea pentru care sînt asigurate bunurile (dar nu mai mult de 10.000 lei), în caz de invaliditate permanentă parțială o parte corespunzătoare din această sumă, iar în caz de deces, o sumă egală cu 50 la sută din cea pentru care sînt asigurate bunurile (dar nu mai mult de 5.000 lei). Pentru ca de aceste noi avantaje să beneficieze și cetățenii care și-au asigurat bunurile lor înainte de punerea în aplicare a noilor condiții, s-a prevăzut aplicarea acestei măsuri la toate asigurările în curs.

Prin noile măsuri luate în domeniul asigurărilor facultative se dă posibilitate cetățenilor să încheie asigurări mai avantajoase și mai complete, cu un cost mai redus. Asigurările facultative constituie deci, un sprijin tot mai puternic pentru țărănimea noastră muncitoare.

FENYVESI ȘTEFAN

Expresie a năzuințelor întregii omeniri muncitoare

Puternicul răsunet mondial al Proiectului de Program al P.C.U.S.

Pe aria colhozului „Kuban" din ținutul Krasnodar, comunistul Viktor Șevcenko citește colhoznicilor și mecanizatorilor Proiectul de Program al P.C.U.S.

Publicarea în presă a Proiectului noului Program al P.C.U.S., care înfățișează în toată măreția lor perspectivele concrete ale comunismului, cea mai înaltă orînduire din istoria omenirii, a avut și are un puternic ecou în rîndul opiniei publice mondiale. Despre acest document de însemnătate istorică se vorbește acum în toate țările lumii. Presa a publicat și continuă să publice ample informații, comentarii, declarații ale oamenilor de diferite profesii și convingeri care oglindesc interesul imens cu care opinia publică din toate țările a primit Proiectul de Program al P.C.U.S.

Cu deosebită căldură și însuflețire au salutat și salută acest document istoric oamenii muncii din țările socialiste. Ei văd în Proiectul noului Program al P.C.U.S. și imaginea concretă a țelului spre care, sub conducerea partidelor lor marxist-leniniste, se îndreaptă cu pași repezi. Pentru oamenii din țările socialiste, ideile cuprinse în acest Program sînt un nesecat izvor de învățăminte, de forțe și energii noi. „Programul P.C.U.S., se spune, de pildă, într-o declarație a C.C. al P.C. din Cehoslovacia, va deveni, fără îndoială, unul din documentele fundamentale ale clasei muncitoare internaționale, un jalon istoric al drumului ei revoluționar, al luptei ei dusă cu succes pentru comunism. Pentru partidul nostru și poporul nostru sînt deosebit de valoroase vederile noi, profunde și îndrăznețe, asupra rezolvării unor probleme esențiale cum sînt avîntul forțelor de producție în socialism și în comunism, patriotismul socialist, creșterea nivelului de trai, dezvoltarea democrației socialiste și statului socialist, înflorirea culturii și învățămîntului, precum și asupra altor probleme și idei care ne ajută în mod efectiv să stabilim calea justă de dezvoltare continuă cu succes a țării noastre".

Intr-un articol de fond intitulat „Un partid al poporului — un program al omenirii" și publicat în numărul său din 1 august, ziarul „Tribuna Ludu", organul C.C. al P.M.U.P., subliniază că documentul istoric despre care se informează astăzi multe milioane de oameni din întreaga lume prezintă, de asemenea, o însemnătate excepțională pentru Partidul Muncitoresc Unit Polonez, pentru întregul popor polonez.

Astfel de aprecieri care exprimă uriașul interes cu care oamenii muncii din țările socialiste au luat cunoștință de ideile și prevederile cuprinse în Proiectul noului Program al P.C.U.S. pot fi citite astăzi în întreaga presă din aceste țări.

In celelalte țări ale lumii, Proiectul noului Program al P.C.U.S. este comentat, de asemenea, cu vie însuflețire, oamenii muncii de pretutindeni apreciind că acest document constituie, așa cum subliniază ziarul suedez „Friheten", începutul unei epoci noi în istoria omenirii. Programul, scrie mai departe ziarul amintit, confirmă superioritatea socialismului ca sistem care oferă posibilitățile maxime pentru dezvoltarea forțelor de producție, ridicarea nivelului de trai, înflorirea vieții culturale și spirituale a omului".

Presa din Grecia apreciază Proiectul de Program al P.C.U.S. ca un grandios program de pace, de transformări sociale și economice fără precedent în istorie. Ziarul ANEXARTITOS TYPOS", de pildă, subliniază că pe stindardul Partidului Comunist al U.R.S.S. scrie: „Pace, muncă, libertate, egalitate și prosperitate". Țelul ei final îl constituie crearea societății comuniste și principiul: „De la fiecare după capacitatea sa, fiecăruia după nevoile sale".

Numeroase ziare din R. F. Germană, ca, de pildă, „General Anzeiger", organ apropiat guvernului de la Bonn, „Westfälische Rundschau", „Die Welt" din Hamburg exprimă, de asemenea, în articolele lor recunoașteri lucide în legătură cu posibilitatea înfăptuirii de către poporul sovietic a grandioaselor sarcini înscrise în Proiectul de Program și cu forța de atracție pe care el o exercită în rîndul tuturor popoarelor.

Presa din numeroase țări ale lumii subliniază pe larg în comentariile sale și ideea că Proiectul noului Program al P.C.U.S. confirmă profundul atașament al Uniunii Sovietice față de cauza păcii și coexistenței pașnice. Arătînd că programul deschide o eră nouă nu numai în viața poporului sovietic, dar și a întregii omeniri, ziarul „Avghi" din Grecia, bunăoară, apreciază că el „este un program de pace pentru lumea întreagă, un program de prosperitate pentru poporul sovietic. Comunismul, acest ideal de fericire va fi realizat încă în timpul vieții actualei generații". In continuare, ziarul subliniază că Proiectul noului Program constituie cea mai bună confirmare a devotamentului U.R.S.S. față de cauza păcii și față de principiile coexistenței pașnice, deoarece programul poate fi realizat numai în condițiile păcii.

Publicarea Proiectului de Program al P.C.U.S. oferă comentatorilor din numeroase țări capitaliste și prilejul de a face o comparație între avîntul impetuos cu care se dezvoltă economia Uniunii Sovietice spre culmile comunismului și situația economică tot mai grea prin care trec aceste țări. Arătînd că noul Program al P.C.U.S. nu este programul unei țări care vrea război, ci programul unei țări care are nevoie de pace, ca și restul omenirii, deputatul laburist Emrys Hughes, a sublinat într-o declarație făcută corespondentului TASS că „Anglia nu are un plan de 25 de ani care să semene măcar într-o mică măsură cu planul de 20 de ani al U.R.S.S. Anglia nu are nici măcar un plan capitalist de 25 de ani. De aceea, în loc de a privi spre viitor, Anglia se poticnește, trecînd dintr-o criză în alta și nimeni din Anglia nu are nici cea mai mică idee ce va face sau ce va încerca să facă peste doi ani, fără a mai vorbi de un termen lung ca 20 de ani.

Așadar, oamenii noștri politici acționează la nimereală. In momentul de față, englezii nu se gîndesc în mod concret la viitor. Noi reducem cheltuielile necesare pentru dezvoltarea unei economii sănătoase" Și Emrys Hughes continuă: „Prin însăși natura sa, capitalismul nu poate alcătui planuri pentru 25 de ani înainte. De aceea, aproape că nu este de mirare că planul sovietic de 20 de ani stîrnește interes în întreaga lume, îndeosebi în țările occidentale, care trec prin greutăți economice, precum și în țările slab dezvoltate".

Pe toate meridianele, în toate țările, Proiectul noului Program al P.C.U.S. e comentat cu interes și însuflețire. In rîndul oamenilor cinstiți de pretutindeni el aduce bucurie, speranțe, încredere în cauza păcii, în viitorul fericit al omenirii. El dă posibilitate oamenilor să reflecte, să compare și să vadă cît de fericit și luminos e viitorul pe care comunismul îl aduce omenirii.

DIN R. P. POLONA

Cu ocazia unor lucrări de amenajare a cursului rîului Gosawka, în partea de nord a R. P. Polone, s-a produs o scădere de circa 6 metri a nivelului apelor lacului Biskupia. În felul acesta au ieșit la iveală resturile unei cetăți, mărturie a unui înalt grad de dezvoltare a civilizației pentru perioada din care datează. Cercetările întreprinse au stabilit că este vorba de o construcție aparținînd perioadei din jurul anului 550 înaintea erei noastre. Se știe că în acea perioadă, marile state sclavagiste din jurul mediteranei considerau că tot nordul era locuit de populații primitive, complet necivilizate. Arhitectura cetății descoperite sub apele lacului Biskupia dovedește că pentru acea perioadă istorică tehnica unor astfel de construcții era foarte dezvoltată în regiunea respectivă. Cetatea era înconjurată de un rînd dublu de fortificații ai căror stîlpi sînt încă pe loc. Se pare că toată această construcție era situată pe o insulă acoperită ulterior de apele lacului.

În interiorul incintei fortificate, existau rînduri de case asemănătoare, ce par să fi putut adăposti aproximativ 1.500 de locuitori. Diferite obiective găsite, unele confecționate din bronz și fier, sînt, de asemenea, mărturii ale nivelului de dezvoltare socială a colectivității ce locuia în cetatea respectivă.

Cetatea trebuie să fi avut intense legături de schimb cu alte colectivități dezvoltate din acea vreme, deoarece s-au găsit perle și coliere, obiecte de magie, amulete etc. asemănătoare celor existente în Grecia, Egipt, Persia, deci țări foarte îndepărtate

Acest fapt are o deosebită importanță pentru istorie demonstrînd marea capacitate a comunicațiilor pe pămînt și pe mare, într-o perioadă atît de timpurie a dezvoltării istorice. Constatările sînt interesante pentru noi și prin faptul că, foarte probabil, unele din aceste căi de comunicație cu sudul treceau prin teritoriul actual al țării noastre, ceea ce ar putea aduce date interesante privind istoria pe teritoriul țării noastre în acele vremuri atît de îndepărtate

A. F.

Agresiunea de la Bizerta n-a fost lichidată

Știrile sosite de peste hotare arată că la Bizerta au loc noi provocări ale parașutiștilor francezi, că artileria franceză a bombardat la 30 iulie satul Bu Riha, că se semnalează numeroase cazuri de încălcare a spațiului aerian tunisian de către avioane de război franceze.

Guvernul francez, așadar, se menține pe linia încălcării în mod grosolan a hotărîrii Consiliului de Securitate care prevede încetarea obligatorie a focului la Bizerta și retragerea trupelor franceze și tunisiene pe pozițiile anterioare. Agresiunea de la Bizerta are la bază interesele colonialiștilor, lucru pe care l-a accentuat însuși generalul de Gaulle la o întrevedere dintre el și președintele Habib Burghiba, președintele Tunisiei. „In actuala situație internațională, această problemă (lichidarea bazei de la Bizerta și retragerea trupelor franceze din Tunisia n.n.) trebuie privită nu numai prin prizma relațiilor franco-tunisiene...".

Poporul tunisian, care are tot interesul ca Franța să-și retragă trupele de pe teritoriul țării și să lichideze baza militară de la Bizerta, a cerut acest lucru cu insistență, fără a găsi înțelegerea necesară din partea Franței. Ce s-a întîmplat după aceste propuneri? In cursul lunii iulie a.c., lupta împotriva amestecului străin, împotriva ocupării de către trupele franceze a unor părți din teritoriul Tunisiei, îmbracă forme noi. La 18 iulie au loc la Bizerta demonstrații de masă ale tunisienilor. Ei au cerut retragerea trupelor franceze de pe teritoriul Tunisiei. In felul acesta poporul și-a manifestat pașnic voința de a vedea țara definitiv eliberată de sub jugul colonial.

A doua zi, 19 iulie, francezii au răspuns prin agresiune demonstrațiilor pașnice ale tunisienilor. Trupele franceze au atacat detașamentele gărzii naționale tunisene. Totodată francezii au început să aducă pe calea aerului întăriri din Algeria, stabilind un pod aerian între Bizerta și Bône, baza militară din Algeria. Incă în cursul dimineții, avioane franceze și-au făcut apariția în apropierea Bizertei, iar seara trupele franceze au deschis focul asupra patrioților tunisieni. La 20 iulie, după ce guvernul Tunisiei a respins ultimatumul prin care francezii cereau evacuarea garnizoanei tunisiene din Bizerta, populația pașnică din oraș a fost atacată cu tancuri de către trupele franceze. Mai mult decît atît, aviația franceză a bombardat orașul Bizerta, precum și mai multe localități învecinate. Agresiunea Franței a însemnat numai în acele zile 600 de morți și răniți.

Față de această situație, Tunisia a rupt relațiile diplomatice cu Franța și a adresat Consiliului de Securitate o plîngere împotriva agresiunii Franței. Luptele continuau cu înverșunare. La 21 iulie în cartierele arabe ale orașului Bizerta sînt ridicate baricade. Plîngerea Tunisiei la Consiliul de Securitate este soluționată: trupele franceze și tunisiene sînt obligate să înceteze focul și să se retragă pe pozițiile anterioare. Guvernul tunisian se conformează hotărîrii Consiliului de Securitate și astfel la 22 iulie, orele 21 și 30 de minute, dă ordin trupelor sale să înceteze orice operațiune ofensivă. Dar, la o oră după aceasta, un avion militar francez bombardează aerodromul militar de la El-Aouina.

Acum, ca și în zilele ce au urmat hotărîrii Consiliului de Securitate, trupele franceze continuă a se complace în noi provocări. Potrivit unor știri din Bizerta, nave de război franceze continuă să controleze golful. Alte cîteva nave de același fel au fost observate în larg. Parașutiștii francezi au ocupat sediul consulatului norvegian de la Bizerta, au coborît în mod samavolnic drapelul național norvegian și au arborat pe cel francez, ceea ce constituie o flagrantă încălcare a tradițiilor diplomatice existente.

Toate acestea arată că la Bizerta situația continuă să rămînă serioasă.

Din R. P. Ungară

Noua înfățișare a satului

Fața cea nouă a Cumaniei

Din 1945 încoace, aspectul tradițional al satului unguresc n-a mai contenit să se schimbe. La început singura schimbare o arătau casele proaspăt construite, prin aceea că erau noi și că proprietarii lor nu le avuseseră înainte de eliberare. Apoi în jurul satelor s-au împuținat tot mai mult tarlalele mici, în locul lor așternîndu-se cîmpuri întinse. Mai tîrziu și-au făcut apariția mașinile și a început să dispară cu desăvîrșire vechea imagine caracteristică a micii gospodării țărănești.

Ca să arătăm măsura exactă a acestei transformări, cel mai simplu e să prezentăm muzeul cooperativizării din țară. Acest muzeu se află în partea de răsărit a țării, în regiunea Cumaniei, la Turkeve, prima așezare în întregime cooperativizată.

In muzeu, două planuri în relief, așezate unul lîngă altul, înfățișează trecutul și prezentul. Trecutul ne arată fîșii înguste de pămînt, care treceau din tată-n fiu, îngustîndu-se tot mai mult și dînd rod tot mai puțin. Prezentul ne arată cîmpuri dreptunghiulare, mărginite de copaci, cu pămîntul îngrijit și cultivat pe bază de asolamente, în cooperativă. Pămîntul acesta dă roade tot mai mari, datorită folosirii de mașini moderne.

Stepa renăscută

Transformările care au avut loc sînt și mai evidente într-o altă regiune caracteristică a Marii Cîmpii, în vechea stepă Hortobágy. Anevoie recunoști aici „pusta" de odinioară, această uriașă pîrloagă ce era înainte de eliberare doar o tristă curiozitate turistică.

Marele canal din Est, care o străbate pe o distanță de 98 km, aduce apă, care are aici prețul aurului. În locul pășunilor sărăcăcioase de altădată se întind acum cîmpuri roditoare pe o suprafață de 22.000 hectare.

În ceea ce privește prefacerile survenite în viața populației, e destul să dăm exemplul tîrgușorului Balmazujváros. De la eliberare încoace s-a construit aici un nou cartier de locuințe, un cămin cultural și cîteva școli.

Tot atît de caracteristică este și regiunea Nyirség din Marea Cîmpie, cu livezi și plantații de tutun. Dar de cîțiva ani încoace regiunea a devenit importantă și din punct de vedere industrial; în apropiere de Nyirbogdany, un sat pierdut în cîmpie, s-a construit o rafinărie de petrol.

Expansiunea culturii

O dată cu pămîntul își schimbă înfățișarea și satele. Evoluția aceasta se vede cel mai bine din construcții. Numărul și forma caselor noi sînt din acest punct de vedere semnificative. Casele acestea au un aspect modern, ele sînt confortabile, făcînd să dispară deosebirile flagrante dintre bojdeucile de altădată de la țară și casele de la oraș.

Comerțul cu cărți la sate indică și el progresul culturii: anul trecut editurile din R. P. Ungară au tipărit lucrările lor în 54.000.000 de exemplare, din care populația rurală a cumpărat 25 la sută.

O dată cu ridicarea nivelului cultural se îmbunătățește tot mai mult și asistența sanitară la sate.

În anii următori, dezvoltarea satului care se desfășoară simultan cu progresul industriei și agriculturii, va deveni și mai sensibilă.

TIBOR PETHO

Lupta țăranilor greci împotriva mizeriei

Acțiunile de protest ale țăranilor din Grecia cresc tot mai mult. Ele se desfășoară sub cele mai felurite forme, cuprind mase tot mai largi din diferitele regiuni ale țării.

În ultimele săptămîni au fost organizate puternice manifestații împotriva politicii agrare a guvernului, politică menită să împingă într-o stare de și mai adîncă mizerie multe mii de familii țărănești din Tesalia, Macedonia, Tracia și Creta.

Într-un cuvînt, satele Greciei se ridică la luptă împotriva foametei, a sărăciei și a perspectivei tot mai întunecate. La începutul lunii iulie la Salonic a avut loc o mare adunare organizată împotriva politicii agrare a guvernului. Cu toate măsurile de represiune luate de autorități, la adunare au participat 1.800 de delegați, reprezentînd sute de mii de țărani din diferite regiuni ale țării. Adunarea a condamnat cu energie politica guvernului și a declarat că ultimele măsuri ale acestuia de scădere a prețului grîului cumpărat de la țărani, și de restrîngere a terenurilor semănate cu grîu, au umplut paharul răbdării lor.

Greva agricultorilor din Tesalia a fost hotărîtă în unanimitate de către Congresul general al cooperativelor agricole de la Salonic cum s-a numit adunarea. În afară de această grevă de opt zile, Congresul a aprobat și ținerea a mai multor mitinguri de protest, (la Salonic, Ghiumurdjia și Larisa) dacă în răstimp guvernul nu va reveni asupra scăderii prețului grîului. Manifestări asemănătoare s-au produs în repetate rînduri, cînd au avut loc ciocniri grave între poliție și manifestanți. Dar, în greva țăranilor din Tesalia, există ceva nou. In primul rînd faptul că greva a fost hotărîtă de Congresul General al cooperativelor agricole. Pînă acum, cooperativele agricole n-au organizat nici o acțiune la nivel național împotriva politicii agrare a guvernului. Conducătorii acestor organizații se temeau de poliție. Presa greacă publică des știri despre persoane care, din ordinul șefului poliției locale, au fost destituite din posturile de conducere ale cooperativelor. Acum prețul fixat de guvern pentru cumpărarea grîului, este însă atît de scăzut, încît și oamenii regimului din cooperativele agricole au fost nevoiți să se solidarizeze cu producătorii de grîu.

Țăranii și păturile mai sărace din populația orașelor sînt revoltate și de faptul că autoritățile au majorat prețul pîinii negre de la 3,40 drahme, la 3,80 drahme, micșorînd în același timp prețul pîinii albe, de la 5 drahme kg la 4,80 drahme. Această măsură este luată, evident, pe socoteala oamenilor sărmani, care nu mănîncă pîine albă.

Ar fi greșit să se creadă că prețul scăzut al grîului ar fi singura cauză a recentelor mișcări de masă din Grecia. De obicei, prețurile produselor agricole au fost întotdeauna mici, pe cînd cele ale mărfurilor industriale, uneltelor agricole și îngrășămintelor chimice sînt de neatins pentru țărani.

Sărăcia în care se zbat țăranii greci este atît de mare, încît adesea nu au cu ce să-și cumpere nici sare, săpun sau gaz. După cum recunosc înșiși conducătorii de azi ai Greciei, carnea apare pe masa țăranului numai la sărbătorile cele mai mari. Căutîndu-și pîinea lui amară în altă parte, țăranii greci vînd pămînturile și se duc să lucreze la oraș, unde măresc numărul șomerilor, sau emigrează în străinătate.

Aproape zilnic, judecătoriile pronunță sentințe prin care țăranii sînt deposedați de bunurile lor.

In cei aproape opt ani de cînd se află la putere, guvernul Caramanlis a elaborat diferite programe „menite" să împingă înainte gospodăriile agricole țărănești. Toate acestea au rămas însă numai pe hîrtie. Guvernanții nu se gîndesc să rezolve nici măcar una din principalele probleme ale crizei agrare de la sate, care prin aderarea Greciei la Piața Comună se va adînci și mai mult.

Recent, la Atena a fost semnat un nou acord, după care vor fi importate noi „prisosuri" de produse agrare americane, în valoare de 16 milioane dolari. Din S.U.A. se importă mai cu seamă uleiuri vegetale și grîu. Și asta, în timp ce în depozitele producătorilor și ale comercianților, se află mari cantități de ulei grecesc, iar suprafețele destinate culturii grîului sînt reduse!

Care sînt perspectivele marilor acțiuni de masă care se desfășoară astăzi în Grecia, rămîne de văzut.

Un lucru este însă sigur. Lupta țăranilor din Grecia va continua cu și mai mare amploare, împotriva asupririi, pentru pîine și libertate.

„Părintele poporului"

Așa îi spun, apelînd la „mărinimia" lui, — lingăii, escrocii, aventurierii, cocotele, putregaiul unei societăți bazată pe exploatare și tiranie.

Acest „părinte" al poporului a adus Portugalia la sapă de lemn. Muncitorul portughez din „raiul" lui Salazar cîștigă pîine amară, abia să nu moară de foame, și locuiește în condiții mizerabile, în așa-zisele „bidonvilles", cartiere ale barăcilor. Ca să ne dăm seama cît e de „părinte al poporului" omul nefast — Salazar, dictatorul — e de ajuns să arătăm că într-unul din cartierele Lisabonei, din 4.000 de locuitori 3.000 sînt tuberculoși. Țăranii n-au nici ei o soartă mai bună. Pămîntul se află în mîinile moșierilor, în timp ce cea mai mare parte a țărănimii nu are nici un petec de pămînt. Intelectualii care nu se supun dictatorului sînt înlăturați din societate, închiși, împinși în exil. Bogățiile Portugaliei se află în mîinile trusturilor străine: americane, vest-germane, engleze, franceze — cu ajutorul cărora și al aparatului polițienesc, Salazar stă cocoțat în scaunul de dictator.

Inainte de a i se spune „părinte al poporului", Salazar nu era decît feciorul hangiului din cătunul Vimeiro, apoi seminaristul „inteligent" și supus, și în fine pînă la urmă, diaconul, abatele, față bisericească deci. Dar n-a rămas ceea ce a vrut ambițioasa lui mamă Maria do Resgate. După ce termină facultatea de drept devine profesor, ministru și apoi dictatorul cu cei mai mulți ani de „serviciu".

Dictatorul care a umplut închisorile Portugaliei cu democrați; care a pricinuit moartea a aproximativ 50.000 de patrioți angolezi și pîrjolul a 60 de sate ale țăranilor din Angola, „părintele poporului", Antonio d'Oliveira Salazar, nu e încărcat atît de povara celor 72 de ani pe care îi are, cît de faptele-i de tiranie pentru care va trebui să dea socoteală pînă la urmă în fața istoriei.

R. S.

Sport

Din activitatea asociației sportive „Spicul"

Asociația sportivă „Spicul", care activează în prezent pe lîngă gospodăria agricolă colectivă „Munca" din comuna Cacaleți, raionul Giurgiu, are o vîrstă mai înaintată: împlinește anul acesta 11 ani de activitate. Despre acest lucru ne-a scris recent tov. Valeriu Efene, secretarul sfatului popular din comună. Dar, să redăm lucrurile așa cum au evoluat.

Pînă în anul 1949, în comuna Cacaleți se desfășura o activitate sporadică. Din cînd în cînd, avea loc cîte un joc de fotbal sau un joc de volei. Despre o bază material-sportivă nici nu se putea vorbi pe atunci. Tinerii din comună erau dornici să desfășoare o activitate sportivă mai intensă și organizată, însă nu avea cine să se ocupe de acest lucru. Atunci ei au hotărît să pună bazele unui colectiv sportiv, în care s-au înscris la început 51 de membri. S-au creat imediat o echipă de fotbal, una de handbal în 11, una de volei și una de oină. Acestea au început apoi să susțină jocuri amicale cu echipele din comunele învecinate și chiar și cu cele din orașul Giurgiu. După un mic... rodaj, echipa de oină a participat în anul 1951 la întrecerile din campionatul republican, cucerind titlul de campioană regională. Apoi a participat la faza de zonă de la Ploiești, unde s-a clasat pe locul 3. Rezultate frumoase au obținut și echipa de fotbal ca și echipa de șah, care s-a clasat de mai multe ori pe primul loc în campionatul raional.

A urmat apoi o perioadă de delăsare în activitatea colectivului sportiv. Acesta se preocupa mai mult de echipa de fotbal. În schimb s-au neglijat celelalte discipline sportive. Dar aceste deficiențe au fost înlăturate odată cu reorganizarea și crearea asociației sportive „Spicul" și, mai ales, după întemeierea gospodăriei agricole colective. Primind un sprijin deosebit din partea organizației de partid din comună (secretar tov. Anton Furnigă) și din partea conducerii G.A.C. (președinte Anghel Ivănuș) asociația sportivă „Spicul" s-a dezvoltat în tot mai mare măsură. Tinerii din comună participă în mare număr la întrecerile de atletism, fotbal, volei, handbal în 7, oină, trîntă, ciclism, tir etc. Numărul membrilor înscriși în U.C.F.S. a crescut simțitor, acum atingînd cifra de 900.

Un succes deosebit a înregistrat anul trecut echipa de fotbal, care a cucerit titlul de campioană raională și a promovat în campionatul regional. Chiar în primul an de activitate în această categorie superioară, deși a avut de înfruntat o serie de echipe mai experimentate, echipa de fotbal „Spicul" a reușit să se claseze pe un loc bun: a ocupat locul 8 din 14 echipe.

Un rezultat frumos a obținut la șah tînăra Florica Nicolae de 9 ani, fiica colectivistului Anghel Nicolae, care a cucerit titlul de campioană regională.

Nu putem trece cu vederea nici frumoasa activitate cultural-artistică pe care o desfășoară tinerii din această comună. Ei au alcătuit recent o echipă de dansuri, o echipă de teatru, o echipă de fluierași și un cor. La etapa raională a concursului echipelor artistice de amatori care a avut loc de curînd, corul din comuna Cacaleți s-a clasat pe primul loc.

Impreună cu membri asociației sportive „Spicul", formațiile artistice au participat recent la întrecerile „Concursului cultural-sportiv al tineretului" unde au obținut rezultate meritorii. Acum ele se pregătesc pentru etapa finală, faza pe raion, care se va desfășura în preajma zilei de 23 August.

In încheiere, vrem să menționăm numele colectiviștilor **Mircea Șerban, Marin Epure, Florea Epure, Florea Olteanu, Anghel Bigam și Anghel Nicolae** care sînt cotați printre activiști culturali-sportivi fruntași. Aceștia împletesc munca lor de fiecare zi cu activitatea cultural sportivă, la care participă tot mai mulți colectiviști din comună.

M. LERESCU

„AGRICULTURA NOUĂ" organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1 București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"